

โครงการระบบสื่อสาระออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ทางไกล
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘

สมุดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ พระสาทิสลักษณ์ พ่อของแผ่นดิน

โดย เปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง

พ่อ
รัชกาลที่ ๙
ของแผ่นดิน

สมุดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ พระสาทิสลักษณ์ พ่อของแผ่นดิน

จัดทำโดย โครงการระบบสื่อสาระออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ทางไกล เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘

ภาพวาดโดย นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง

ครีเอทีฟคอมมอนส์แบบแสดงที่มา - ไม่ดัดแปลง - ไม่ใช้เพื่อการค้า (by-nd-nc)
เมื่อนำเนื้อหาและรูปภาพในหนังสือเล่มนี้ไปใช้ ควรอ้างอิงแหล่งที่มา โดยไม่ดัดแปลงแก้ไข และไม่นำไปใช้เพื่อการค้า
ข้อมูลเพิ่มเติม www.creativecommons.org

รัชกาลที่ ๙

ครองราชย์ ๗๐ ปี

พระชนมพรรษา ๙๒ พรรษา

กราบสังเสด็จสู่ สวรรคาลัย
ขอองค์พระทรงชัย สถิตย์มั่น
ธน แดนสุขาวดี ไตรทิพย์ เรืองรอง
ภูมินทร์ประกันชั้น ดุสิต สวรรค์เทอญ

ปวงพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
และครอบครัว

อันที่จริงเสือก็มีอุปนิสัย
ที่แปลว่ากำลังของแผ่นดิน
แม่อยากให้เสืออยู่กับดิน

เมื่อฟังคำพูดนี้แล้ว
ก็กลับมาคิดซึ้งแม่ก็คง
จะสอนเราและมีจุดมุ่งหมายว่า
อยากให้เราติดดิน และอยากให้
ทำงานให้แก่ประชาชน

พระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

พระบรมราโชวาทพระราชทานในพิธีนี้ ราวกับว่าเป็นการสืบสานพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ ๙ ที่ทรงมีต่อพสกนิกรชาวไทย ด้วยพระปฐมบรมราชโองการที่ว่า "เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม"

ด้วยพระราชปณิธานดังกล่าว ตลอด ๗๐ ปีที่ทรงครองราชย์ ชาวไทยได้รับพระเมตตาอย่างหาที่สุดมิได้ โครงการพระราชดำริมากมายนับพันโครงการ ทรงมุ่งหวังที่จะทำให้ชาวไทยทุกคนได้อยู่ดีมีความสุข พระองค์ทรงทุ่มเทพระวรกายและน้ำพระราชหฤทัยเสด็จไปเยี่ยมราษฎรทั่วแดนไทย แม้ในถิ่นทุรกันดารทรงมุ่งมั่นฝ่าฟันเพื่อนำความผาสุกมาสู่แผ่นดิน และปวงชนชาวไทยสดุดีเคารพรักพระราชาของเรา ดังพระราชดำรัสที่ว่า "....ที่ของข้าพเจ้าในโลกนี้คือการได้อยู่ท่ามกลางประชาชน ของข้าพเจ้านั้นคือคนไทยทั้งปวง...."

บทพระพันปีหลวง "น้ำรินห่อหลวง" แต่งขึ้นเพื่อน้อมเกล้าถวายอาลัยแด่พระองค์ท่าน ซึ่งเป็นบทเพลงแรกในชีวิตของผู้เขียน แต่งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ เมื่อเวลา ๐๒.๕๕ น. เสร็จสิ้นเมื่อเวลา ๐๓.๓๐ น.

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรียศักดิ์ เที่ยงนางหลวง

บทเพลง "บารมีพ่อหลวง"

สิบสามตุลาสองพันห้าร้อยห้าสิบเก้า
ปวงไทยแสนเศร้าเมื่อดูข่าวหน้าจอทีวี
สาสนจากในวังเมื่อรับฟังแทบสลบกันที
บอกว่าองค์ภูมิ สวรรคตสิ้นแล้วหนอใด

เป็นจริงหรือนั่นโอ้สวรรค์ ใยมากลั่นแกล้ง
พ่อหลวงหมดแรง ทอดร่างลงสิ้นลมหายใจ
ลูกไทยทุกคนนองน้ำตาปิ่มว่าขาดใจ
จะตัดแดดิ้นตามไปเศร้าหมองแค้มนองน้ำตา

เจ็ดสิบปีที่พระองค์นั้นทรงครองราชย์
คนไทยทั้งชาติล้วนมีสุขเพราะพ่อเมตตา
โครงการนับพัน พระองค์นั้น ทรงห่วงไว้ว่า
จะทำให้ปวงประชา ทุกคนอยู่ดีกินดี

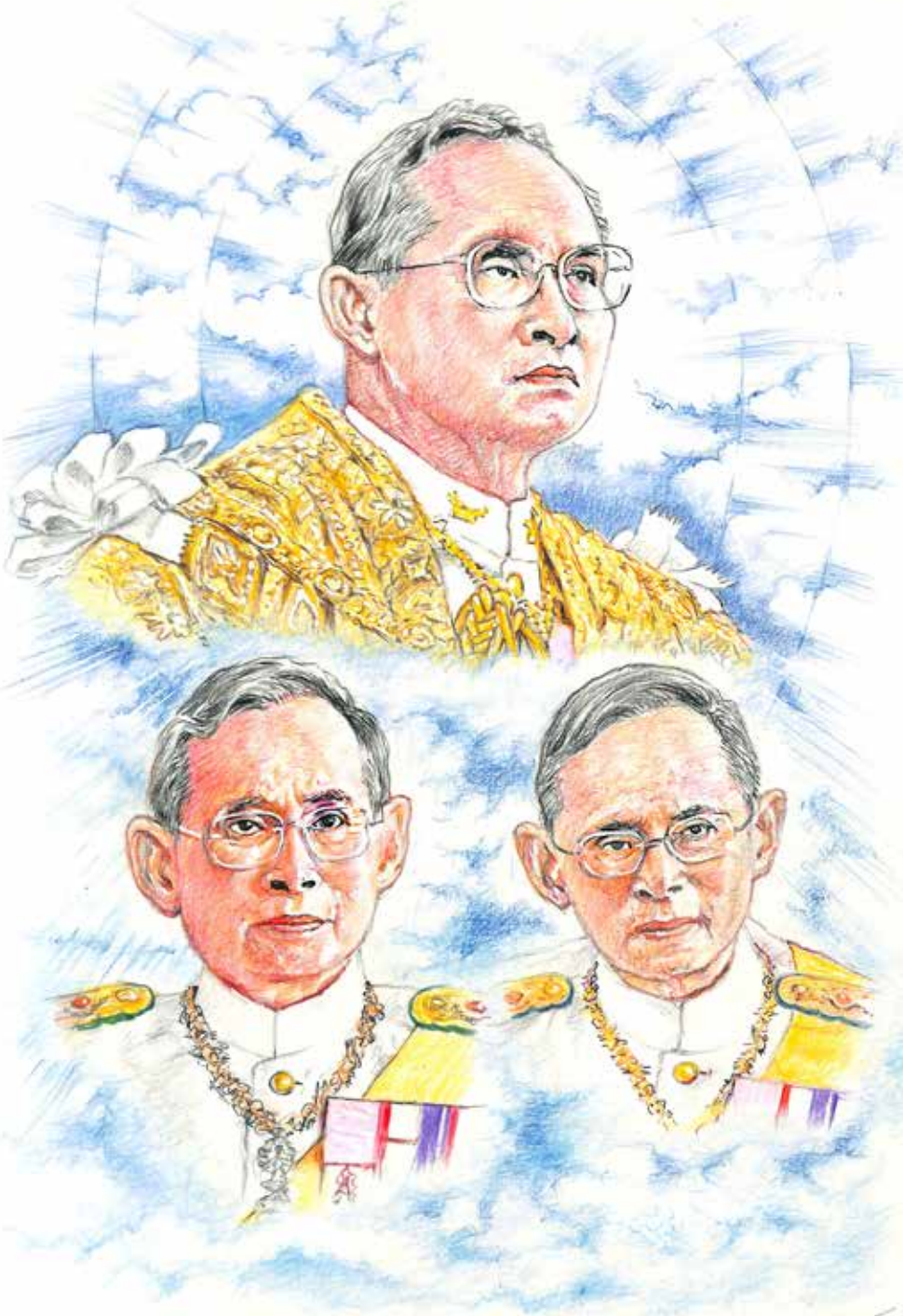
ถิ่นไทยทั่วแดนทุกแว่นแคว้นทรงสู้ดันดั้น
พบพสกนิกร อยู่แห่งไหน ไปทุกท้องที่
แม้ถิ่นกันดารทรงมุ่งมั่น ไม่ห่วงชีวี
พสกนิกรสุขี ทรงทำอย่างนี้ก็เพื่อลูกไทย

แต่นี้ต่อไปจะตั้งใจทำดีเพื่อพ่อ
สืบสานงานต่อที่พระองค์ทรงวางแนวไว้
รักสามัคคี ร่วมกันทำดี นั้นย่อมมีได้
สยามจะต้องยิ่งใหญ่คนไทยยังคงรักกัน

ธ ทรงเสด็จสู่สวรรคาลัยเมื่อวันนั้น
ลูกไทยทุกคน ขอให้พระองค์จงสู่สวรรค์
ในทิพย์วิมานอันเรืองรอง แสงทองอนันต์
ตราบจนนิจนิรันดร์ปวงข้าทั้งหลายขอถวายอาลัย.

กราบแทบพระบุคลบาท
สังเสด็จสู่สวรรคาลัย
น้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ
และร่วมแสดงความอาลัย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
และครอบครัว

...พ่อขาดแคลน...

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐

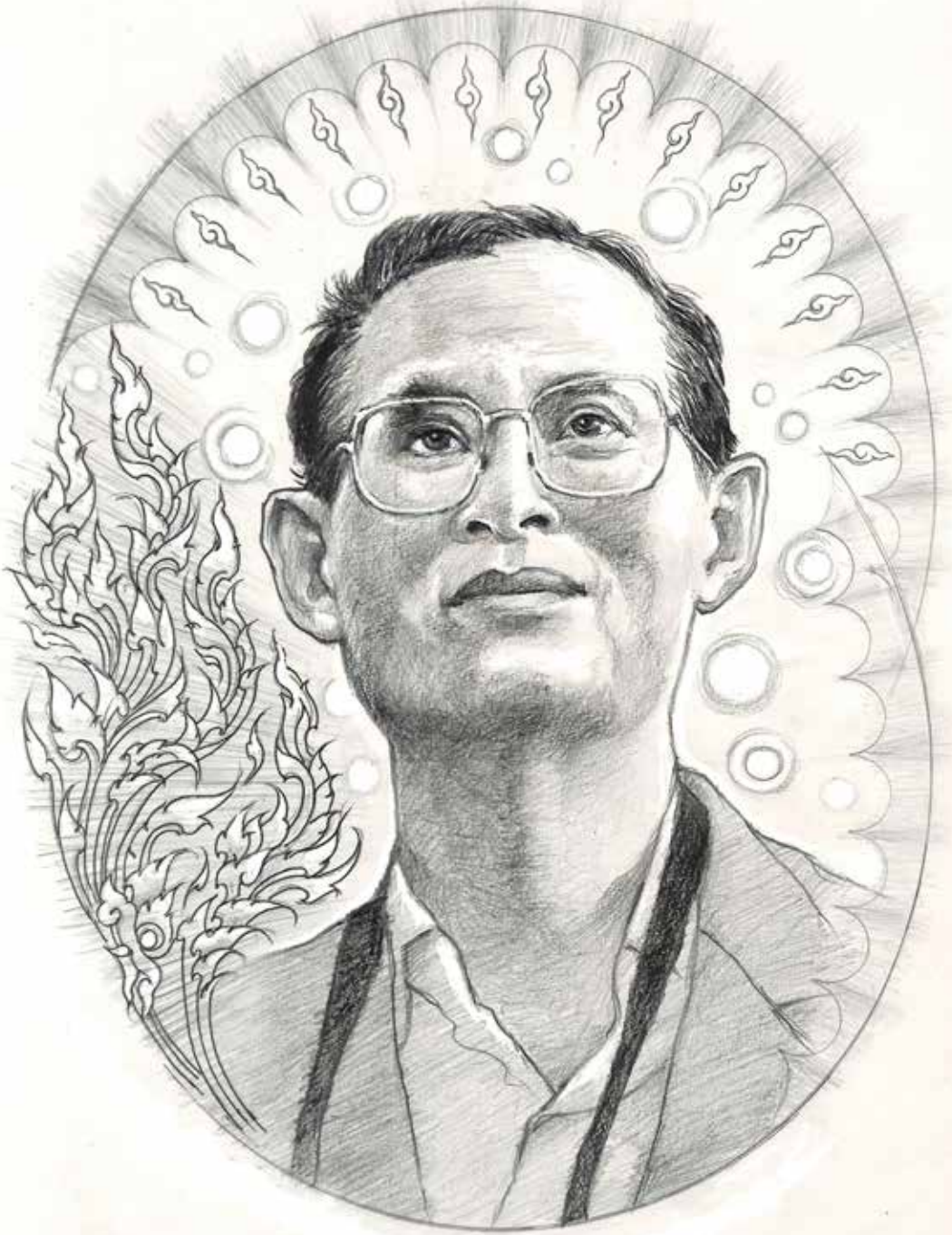
แสนสุดเศร้า โศกาสลด รันทดนัก
มิอาจหัก ห้ามใจ ให้หม่นหมอง
มองภาพพระ พักตร์เปื้อนหน้า น้ำตานอง
แก้มทั้งสอง นั้นชุ่มโชก โศกาลัย

ธ ทรงเป็น ที่มิ่งขวัญ ยิ่งใหญ่ยิ่ง
จะหาสิ่ง ใดมาเปรียบ เทียบเทียมได้
เหนือแผ่นฟ้า มหาสมุทร อันกว้างไกล
ยังน้อมไป กว่าองค์ พระภูมินทร์

ทรงเสด็จ สู่สวรรค์ คาลับแล้ว
โลกดวงแก้ว แห่งประชา มาสูญสิ้น
มืดพระพักตร์ ทุกครา น้ำตาริน
ท้าแผ่นดิน ทุกหมู่เหล่า ต่างเศร้าใจ

จะขอทำ ตำนินท่อง คำพ่อสอน
ทุกขั้นตอน ที่พระองค์ ทรงวางไว้
ล้วนก่อเกิด ความก้าวหน้า ประชาไทย
จักเจริญได้ ยืนยง คงนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เที่ยงนางหลง
๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

©เฟรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

รุ่งอรุณ ขอวันจันทร์ อันแสนเศร้า
เพราะเช้า ดูทีวี มีคลองเสียง
ระนาดปี่ ซอสังวา บรรจงเสียง
สิ่งได้เสียง หูฟัง อย่างตั้งใจ

เสียงพระสวด ยามเช้า เรานั่งนึง
นั่นคือสิ่ง ที่ปรากฏ ล้วนสดใหม่
แต่ก่อนนี้ เคยดูข่าว ความเป็นไป
ทุกวันเศร้าใจ ฟังเสียงสวด ปวดสุรา

ถึงพลพล่ำ เคยดูข่าว จากสำนัก
เป็นพระพักตร์ แม้มพระสงฆ์ แลวิหารหา
แต่วันนี้ มาสันนิษฐาน พระจักรา
เศร้าหนักหนา แสนอาลัย ใจระทม

แม้นมิได้ ใกล้เทพนาถ ในชาตินี้
หากชาติหน้า นั่นถ้ามี คงได้สม
ได้เป็นข้า ฝ่าพระบาท อย่างสนิทชม
ขอพรพรหม จงดลให้ ได้เป็นจริง

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงนางหลวง
๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

อาทรมศึกษ์ เที่ยงนางนุลวง ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๙

สังคารนี้ ก็เช่นกัน เหมือนวันก่อน
สุดอาวรณ์ คิดขึ้นมา น้ำตาไหล
สายนที ที่ไหลบ่า มามากมาย
ยังแพ้พ่าย สายน้ำตา ประชาชน

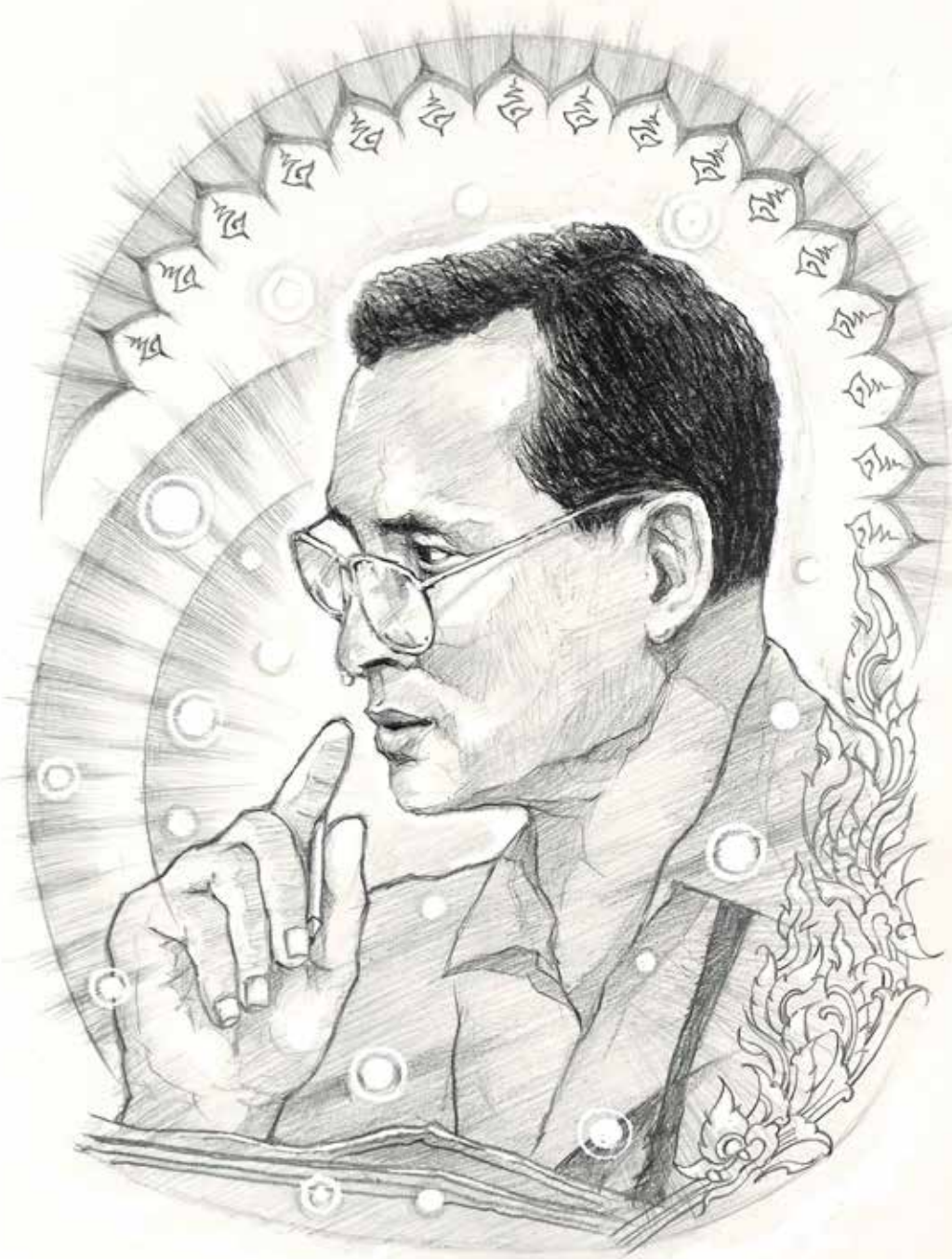
คนละหมด นำมารวม ท่วมแผ่นฟ้า
เสียงสะอื้น ดังกึกก้อง ท้องถนน
หมาดพิรุณ ก็โปรยปราย เป็นสายฝน
น้ำตาคน และหมดฟ้า เศร้าปนไป

เหล่าเทวา ฟังอาลัย ด้วยสายฝน
นกินนร เหนือแผ่นฟ้า มาจากไหน
อัศจรรย์ อย่างมาก มากเข้าใจ
ปวงชาวไทย ก็ได้เห็น เป็นเรื่องจริง

พระบุญญา ธิการ องค์ผ่านฟ้า
ทรงเมตตา ปรานี อย่างดีนัก
แม้ต่างชาติ ศาสนา มาพึ่งพิง
ได้รับสิ่ง ที่ดีงาม ตามสมควร

มาบัดนี้ องค์ภูมินทร์ ทรงสิ้นแล้ว
โอ้ดวงแก้ว ลาลับไป ไม่อาจหวน
ปวงประชา แสนอาลัย ใจรัญจวน
ต่างคร่ำครวญ ร่ำร้อง หลั่งน้ำตา

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงนางรอง
๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙

เสริมศักดิ์ เกี่ยงมังหลวง
๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙

พระราชา ผู้ทรงงาน นานที่สุด
ไม่มีหยุด แม้เพียงวัน ฉันสงสัย
ว่าพระองค์ ทรงงานหนัก พักเมื่อใด
เพื่อปวงไทย ได้อยู่เย็น เป็นสุขดี

เจ็ดสิบปี ทรงครองราชย์ ชาติเลื่องรู้
ทรงหมายมุ่ง พัฒนา ทุกท้องที่
ใกล้หรือไกล ไปถึงหมด จดทุกที
ยิ่นไหนมี ความทุกข์ร้อน ผ่อนผ่านคลาย

เครื่องมือใช้ ทรงงานนั้น เราท่านรู้
ไม่ลืมหรู เทคโนโลยี ที่มากหลาย
เพียงดินสอ กับแผนที่ มีข้างกาย
พร้อมกล่องข่าย รูปไม้ไว้ ใช้ได้ดี

ห้องทรงงาน ไม่มีแอร์ แต่ใหญ่มาก
นั่นได้จาก เหนื่อยจรดใด้ ไปทุกที่
ตะวันลับฟ้า ดาวพราวสาน งานมากมี
ชวนหลงนี้ ที่พระองค์ ได้ทรงงาน

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเนรมศักดิ์ เตชังนางหลวง
๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

เสวนสักดิ์ เที่ยงนางหลวง
๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

ถึงวันนี้ เจ็ดราตรี ก็ผ่านพ้น
มหาชน มิขาดสาย ไม่ขาดสาย
มาเฝ้าคอย ถวายชัยชโย กันมากมาย
พร้อมช้างกาย มีพระรูป มาร่วมบูชา
หน้าพระบรม มหาราชวัง ดังเนืองแน่น
คนทั่วแดน มาชุมนุมกัน มากมายหนา
แถวยาวเหยียด เบียดเสียดกาย หมายมุ่งมา
หวังเฝ้าชม ร่วมชัยชโย สองค์ภูมินทร์
แม้วันนี้ เราไม่มี พระองค์แล้ว
ดังดวงแก้ว เคยวาววับ ดับแสงสิ้น
น้ำตาไหล เศร้าสลด หมดหนทางดิ้น
ฝืนจะดัน แต่ดิ้น ไม่สิ้นใจ
พระเมตตา บารมี นี่มากล้น
ที่ทุกคน เคยได้รับ ล้นกราบไหว้
ธ คือพ่อ ที่รักยิ่ง ยุคนี้ใคร
สอนสั่งให้ ทำความดี มีความเพียร
แต่นี้ไป จะขอทำ ตามพ่อสอน
ทุกขั้นตอน การงานสั่ง ดังพ่อเคี่ยน
จดจำเป็น เป็นตำรา ในหัวใจ
จะพากเพียร มุ่งมั่นทำ แต่ความดี

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เปรมศักดิ์ เกี่ยงมางหลวง
๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

ธ ทรงเป็น กษัตริย์เกษตร วิเศษสุด
ทรงคิดค้น นุกสวิธี อันมีค่า
โครงการพระ ราชดำริ สิ่งเกิดมา
เป็นล้นพ้น รักษาไว้ ในหัวใจฉัน

โครงการหลวง ราคาเท่านี้ เพื่อชาวเขา
ที่พวกเรา รับรู้มา ว่าเกิดผล
ดีขึ้นกว่าเดิม ฝิ่นสูญพันธุ์ ในบัดดล
ปลูกแต่ผล ไม้ที่ดีมีผล หลักทำกิน

โครงการหญ้า แฝกนี้สิ่งกัน การชะล้าง
แก้ดินพัง ทลาย หายไปสิ้น
และยังช่วย อนุรักษ์ น้ำและดิน
ที่ทำกิน ก็อุดม สมบูรณ์ดี

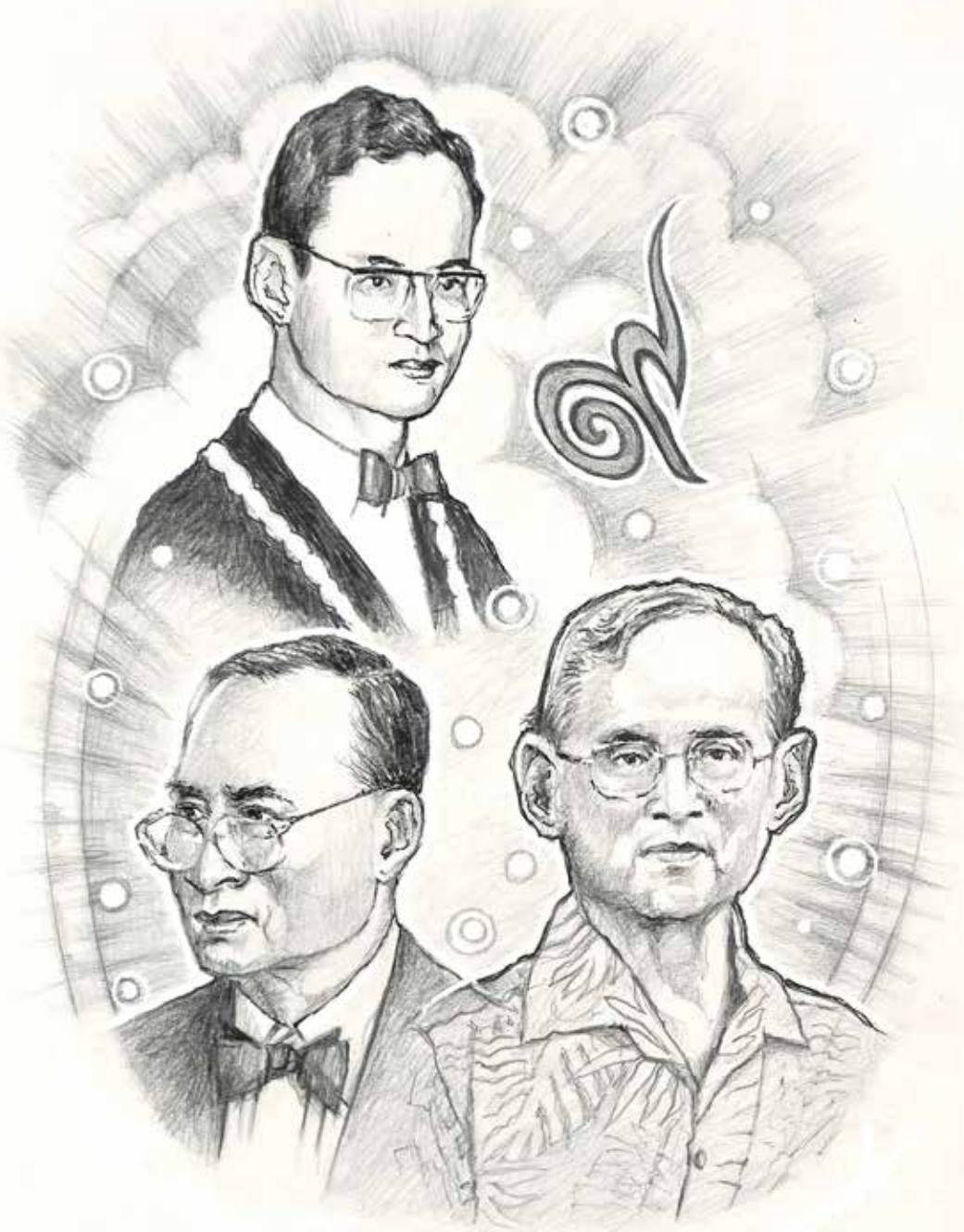
ฝนหลวงหลู้ กู้ภัยแล้ง
ฝนดินแห้ง กันดาร หลายพื้นที่
หน่วยทำฝน ขึ้นบินวน ใส่สารเคมี
ชาวบ้านมี น้ำใช้กัน ในทันใด

ศึกษาโครงการ แก้มลิง มิ่งมงคลนัก
เป็นที่กัก เก็บน้ำหลาก มากใจได้
ครั้นถึงคราว ขาดแคลนน้ำ สิ่งเหมาะใด
นำมาใช้ ยามต้องการ ในทันที

ทั้งกล่าวมา เพียงส่วน ทุกคนเห็น
สิ่งที่เป็น ความเจริญ ในที่ทุกที่
สร้างงานได้ ลดรายจ่าย เป็นอย่างดี
ความยากจน ก็ตามมา พาสุขใจ

พระมหา กรุณา ธิคุณล้น
ประชาชน รำลึกน้อม พร้อมการงานไทว้
ด้วยสำนึก ในพระคุณ แผ่นดินไทย
พ่อหลวงให้ ได้อยู่เย็น เป็นสุขดี

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงมาพงษ์หลวง
๒๒ กุลาคม ๒๕๕๙

เปรมศักดิ์ เที่ยงมางหลวง
๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๙

เดือนตุลา สุดฉลาลัย พลังไกรเศร้า
แสนน่วดร้าว ดวงใจ หาใดเหมือน
ดุจกลัวฟ้า นภาลัย ไร้ดาวเดือน
ดูรางเลือน มืดมิด ดังปิดไฟ

วันที่สิบ สามตุลา ปีน่าเก้า
รายงานข่าว ในทีวี มีเรื่องใหญ่
แถลงการณ์ จากในวัง นั่งฟังไป
ท้องจากใจ แทบเป็นลม ล้มทั้งยืน

องค์เหนือหัว ท่านเสด็จ สวรรคต
สุดสลด สยบใจ ไม่อาจฝืน
น้ำตานอง ไม่หยุด สุดกลั้นกลืน
ทั่วแผ่นผืน พสุธา แสนอาลัย

ฉเลดึจ สู่สวรรค์ ดาลัยแล้ว
ใส่ตวงแก้ว ของพระองค์ ฝากหาใหน
ที่ละเหมือน ดังดวงดี พระยาสังฆัม
สุดอาลัย ร่ำร้องหา หนองหน้าตา

นึกย้อนไป ในอดีต เมื่อครั้งนั้น
ร้อยพรกษี ผ่านผัน นานหนักหนา
ศีลวันที่ สิบสี่สาม เดือนตุลา
ฟ้าสลัวสี หน้าสามหน้า วันลาตาย

สมเด็จพระ บรมชนกนาถ สวรรคต
เศร้าสลด กันทั่วถิ่น เมืองสิ้นสูญ
พระบิดา มหาราช ผู้ทรงคุณ
ชนการุณ แผ่เมตตา ปารมี

สยองพระองค์ ทรงดูแล ประชาชนทุกข์
ประเทศชาติ พัฒนา ล้ำหน้าเต็มที่
พระราช กรณียกิจ ล้วนมากมี
พสกนิกร ท่าทีนิยม มีสุขเลย

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเนรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

เปรมศักดิ์ เที่ยงพานิชนลวง ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

พ่อสอนไว้ ให้พอเพียง เพื่อเสี่ยงชีพ
ยากสิ้นฟืน ฝืนทำรังนิ่ม ใช้จนหมด
สองพระบาท ที่ทำรงงาน อันงามงด
ฝนนพา ลิ่นกันดาร ทรงนำไป

ครั้นสำรุด สงเคราะห์ใด ให้ช่างซ่อม
ช่างก็ยอม ซ่อมให้ท่าน จนใช้ได้
สิ่งที่สุด สำรุดหนัก รักเพียงใด
ทรงมอบให้ นายช่างเขา เอาบูชา

นี่คือสิ่ง ที่คนไทย ได้รับรู้
ธรรมดู เป็นแบบอย่าง อันทรงค่า
การประหยัด มัธยัส ใช้สิ่งต่างๆ
จะนำพา หาความสุข ทุกข์ห่างไกล

คำพ่อสอน ที่ทรงตรัส ตำรัสนั้น
ทรามหัวกัน ว่าพระองค์ ทรงทำได้
ลูกขอถาม ท่านคือพวกเรา จงเข้าใจ
จดจำไว้ แล้วทำตาม สร้างความดี

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงนางหลวง
๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙

ทรงเลื่อมใส ในพุทธ ศาสนา
ทรงศึกษา และค้นคว้า อย่างถ้วนถี่
เมื่อครั้งยัง ทรงพระยุพา เข้าใจดี
พระสัทธรรมที่ พุทธสาวก ทรงตรัสไว้
มีสิ้นสอง ตู้สามสอง สี่เก้าเก้า
ทรงโปรดเกล้า จัดให้มี พิธีใหญ่
ทรงพนวช ตามประเพณี ศรีไทย
สนองใน พระ เดชพระคุณ บุพการี
พระสมณ นามว่าภูมิ พโลภิกขุ
ทรงพรรคุ เข้าถึงสรรม ตามวิถี
นำเพ็ญพระ ราชจริยวัตร เป็นอย่างดี
ตามอย่างที่ พระนวกะ จะต้องทำ
ทรงศึกษา พระสัทธรรมวินัย ได้ลึกซึ้ง
ทรงเข้าถึง พุทธศาสน์ อย่างเลิศล้ำ
กิจสงฆ์ ทรงปฏิบัติ เป็นประจำ
กระทำตาม อย่างเคร่งครัด วัตรเข้าเป็น
เสด็จพระ ราชดำเนิน ออกรับบาตร
ประชาราษฎร์ ล้วนยินดี ที่ได้เห็น
เข้าถวาย ดอกไม้ธูป เทียนเพื่อเป็น
การนำเพ็ญ บุญกุศล ด้วยศรัทธา

พระองค์ได้ ทรงลาสิกขาบท
ตามกำหนด ครบครัน วันที่ห้า
มีสองสี่ เก้าเก้าเดือน พฤศจิกา
ปวงประชา ต่างบังคม ก้มกราบกราน

ทรงเป็นเอก อัครศาสนูปถัมภก
ได้รับยก ย่องเชิดชู ผู้กล่าวขาน
ทุกศาสนา ได้พระบรม โพธิสมภาร
พระราชทาน ทรัพย์ส่วนพระองค์ ทรงเกื้อกูล

ทุกชนชาติ ต่างศาสนา มาลาศัย
ต่างก็ได้ รับความสุข ทุกชั่วสิ้นสูญ
เปี่ยมด้วยพระ บารมี ทรงการุณ
ด้วยพระบุญ ญาธิการ องค์ภูมินทร์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงน้ำหลวง
๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

เปรมศักดิ์ เกียงนางหลวง
๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

ยี่สิบห้า ตุลา เพลาเช้า
ก็มีเศร้า เช่นทุกวัน ที่ผันผ่าน
ทุกข์ระทม ตรมฤทัย ในโศกนาน
จะวันวาน วันนี้ มีดีเลย

สิบสองวัน นั้นได้ ไม่มีผิด
ทั่วทุกทิศ ฟ้องฉันไทย ไม่นิ่งเฉย
ร่วมกันนำ มุ่งทำดี ที่ปู่เคย
ได้เผื่อเฉลย ทรงตรัส ดำรัสไว้

ต่างคลากมา ร่วมมือ ไม่เกรงเค
ปล่อยวางหมด เรื่องต่ำ ต้องทำได้
จิตอาสา เข้ามาช่วย ด้วยน้ำใจ
มีสิ่งใด ร่วมด้วย ช่วยกันมา

ศิลปิน และนักร้อง แซ่ซ้องเสียง
ต่างเรียนเรียง ทำนอง ร้องประสาน
เปล่งเสียงก้อง ลอยฟ้าดัง ให้กังวาน
ร่วมชื่นชาน เฟื่องฟ้องศ พระภูมินทร์

จิตรกร เหล่านักวาด ประกาศก้อง
ต่างรวมตัว กันได้ ในทุกถิ่น
มีหลายกลุ่ม ล้วนก็เป็น ศิลปิน
จากแดนดิน ทั่วทุกทิศ ช่วยเมืองไทย

ปลายพู่กัน แต่งแต้มสี บรรจงวาด
ดูเหมือนจริง ยิ่งดูงาม ตามชื่นใจ
เน้นโทนสี ขาวเทาดำ ทำด้วยใจ
ลอกแบบไว้ ลงน้ำหมึกจีน ดูเข้าที

ภาพพระองค์ ทรงงาน อิริยาบถ
ดูงามงด วาดใจ ลายเส้นสี
จิตรกรศิลป์ ทรงคุณค่า เหมาะสมที
เกิดจักรี ปวงประชา ผู้ทรงธรรม

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เกี่ยงพาณิชกุล
๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

ยี่สิบหก ตุลาคม ฉลมทิวี
เป็นโทนสี ขาวดำ ทำให้เศร้า
ได้เห็นภาพ ในหลวง ของพวกเรา
เสด็จเยี่ยม ชาวเขา ต่างชื่นชี

พระบรมฉายา ลักษณ์มากมาย ไม่เคยเห็น
นั้นทรงเป็น ความทรงจำ นานาพันธุ์ที่
ได้นำเพย แพร่ลูกหลานมา ล้วนมากมี
ภาพเหล่านี้ มีคุณค่า น่าชื่นชม

พสกนิกร ที่เข้าร่วม ถวายพระพร
จดพันธุ์ไม้ เลาไว้ดี ที่เหมาะสม
ถึงเมื่อวาน เราพร้อมกัน ร่ำลาชม
ความตรอมตรม ก็ยังมาย คลายเศร้าใจ

ทุกจังหวัด นักประชา มาเข้าร่วม
จากหลายรวม กันเป็นหนึ่ง ซึ่งทำได้
แม่ลูกนก เป็นรูป เลยเก่าไหน
พันทึกไว้ ได้จดจำ ว่าทำดี

แผ่นดินสยาม พระบารมี ดังก้องกึกก้อง
แม้เด็กเล็ก ก็ยังรู้จัก ได้เต็มที่
ด้วยพระคุณ วาสนา พระภูมี
พระองค์นี้ คือในหลวง ของพวกไทย

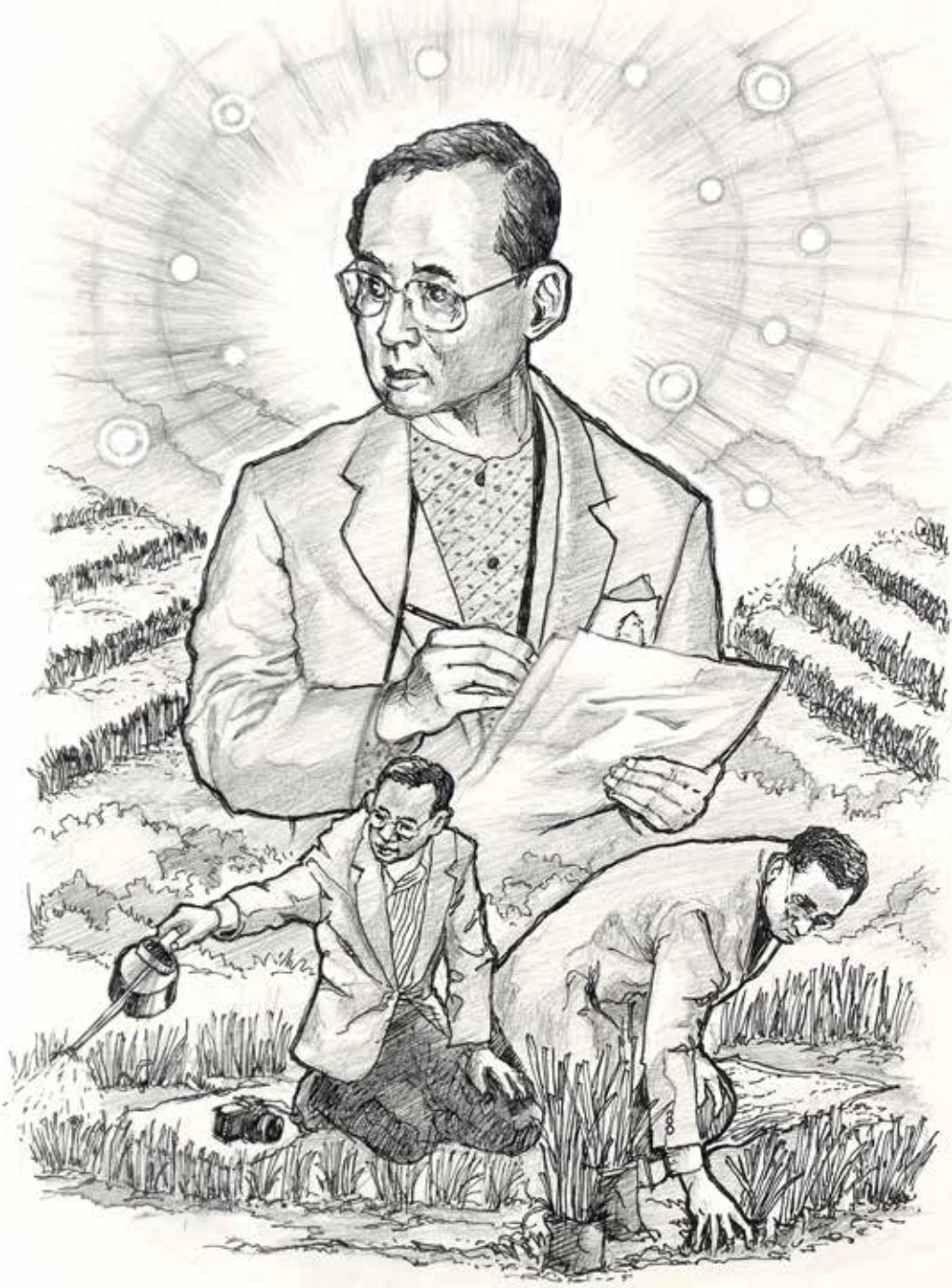
สุดท้ายเป็น ศูนย์รวมใจ ไทยมิตรมั่น
แม้เสด็จสู่ สรวงสวรรค์ มั่นฝังใจ
แต่พระองค์ ยังคงคู่ ดูดวงใจ
ของพวกไทย ตราบชั่วกาล นิรันดร

ข้าพระพุทธเจ้า
นายแสวงสิทธิ์ เกี่ยงนางหลวง
๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

สารพันปัญหา จากมนุษย์ ศาสตร์ด้านดิน
การขาดสิ้น ถึงปัญหา มาจากไหน
ทั้งดินพรุ ดินเปรี้ยว ดินเปนทราย
ดินตะล่าง พังทลาย ก็มากมี
ดินเสื่อมโทรม ดินลูกรัง สร้างปัญหา
การตัดต้นคว้า หากางแก้ ทุกพื้นที่
โครงการหญ้า แฝกดีจึงเกิด ขึ้นทั่วที่
เพื่อวิธี ช่วยปรับปรุง นำสู่ดิน
โครงการหญ้าแฝก แฝกมีคุณ การชะล้าง
แก้ดินพัง ทลาย ให้หายสิ้น
ทั้งยังช่วย อนุรักษ์ น้ำและดิน
ที่ทำกิน ที่อุดม สมบูรณ์ดี
รากหญ้าแฝก หนึ่งศอก เป็นหนึ่งแผ่น
ยึดดินแน่น หลายไร่ ไม่ให้หนี
เป็นกำแพง มีชีวิต ป้องกันดี
ตัดวิธี รักษาดิน ได้แน่นอน
ปลูกหญ้าแฝก เรียงชาย ไว้ชอบน่อ
แฝกเป็นกอ ตามพอ ตามพื้นที่
น้ำไหลมา อนุรักษ์ ดักตะกอน
นั้นแน่นอน น่องไม่ขัด ยั่งยืนดี
ปลูกต้นไม้ ใช้แฝกล้อม รอบโคนต้น
รากช่วยค้ำ หนึ่งศอก ตามหน้าที่
ปลูกแฝกไว้ ได้ทั้งน้ำ เลยนี่ซิ
ดินชุ่มดี ต้นไม้งาม ตามปรารถนา
พระมหา กรุณา อันคุณล้น
เกษตรกร แสนปลื้มจน ท่าไหว้สุขสานต์
พระบารมี มากล้น พ้นประมาณ
ทรงประกาน ความสุขให้ ผองไทยเอย

น้ำพระพุทธเจ้า
นายเนรมศักดิ์ เกิ่งนางรอง
๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เปรมติณสูลานนท์ เกิดที่บางปะอิน
ทรงพระอักษรเมื่อ ๒๕๔๕

...หญ้าแฝก... กำแพงที่มีชีวิต

"...ปลูกหญ้าแฝกเพื่อจะให้ดินนั้นพัฒนาขึ้นมาเป็นดินที่สมบูรณ์ โดยที่ปลูกหญ้าแฝกและทำคันกั้นไม่ให้ตะกอนเหล่านั้นไหลลงไปในห้วยก็สามารถฟื้นฟูได้ อย่างดี ถ้าหากว่าไม่ได้ปฏิบัติเช่นนี้ ดินนั้นจะหมดไปเลย เหลือแต่ดินดานและกรวด และดินที่ดาจเป็นดินสมบูรณ์ก็ไหลลงไปในห้วย ทำให้ห้วยตื้นเขินเมื่อห้วยตื้นเขินน้ำที่ลงมาจากภูเขาก็ท่วม ในที่ราบและน้ำที่ลงจากเขาจะลงมาโดยเร็ว เพราะว่าภูเขานั้น มีต้นไม้น้อยทำให้ลงมารวมกันอย่างฉับพลันและท่วม มีหน้าซ้ำเมื่อน้ำท่วมแล้ว ทำลายพืชผลของชาวบ้าน น้ำนั้นไหลไปเร็ว เลยไม่กี่วันก็แห้ง ไม่มีน้ำใช้ ไม่สามารถที่จะฟื้นฟูการเพาะปลูก..."

พระราชดำรัส ของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ณ โครงการ อำเภอ หัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๑

คุณทองแดง ลูกนังแดง สุนัขจรจัด
สิบปีมาแล้ว อ่อนอาศัย ใกล้ถนน
พระรามเก้า มีสุนัข สิ่งชุกชน
เจ็ดตัวตาน คือพี่น้อง ท้องเดียวกัน
ซื้อทองแดง ที่ข้างบ้าน นั่นตั้งใหม่
ต่อมาได้ อยู่ในวัง อย่างสุขสันต์
ถวายตัว เฝ้าใกล้ชิด จิตผูกพัน
พระองค์ท่าน ทรงเสริมดู อย่างเมตตา
คุณทองแดง จะหมอบเฝ้า เข้าตามติด
มิแยกชิด แต่หมอบคลาน อยู่ด้านหน้า
ใช้สองขา หน้าเกยกัน หันหน้ามา
เขยขึ้นมอง ไปมีเคืองหน้า หันขวาซ้าย
เหมือนดังเป็น ผู้พิทักษ์ ประจำองค์
นั่งมองตรง เหลียวไปมา ใครมาใกล้
ความสัตย์ซื่อ ถือได้ว่า ไม่แพ้ใคร
นานาได้ สุนัขประ จำรัชกาล
ทรงจัดตั้ง กองทุน คุณทองแดง
และจัดแผ่ง งบมาให้ ได้สืบสาน
ซื้อเครื่องมือ ให้สัตวแพทย์ ใช้ได้งาน
ดูแลนาน พลัน สัตว์เจ็บป่วย ช่วยทันที
โรงพยาบาล รักษาสัตว์ เกษตรศาสตร์
จึงสามารถ ดูแล อย่างเต็มที่
สัตว์จรจัด ช่วยเลาไว้ ได้ทันที
พระเมตตา บารมี ทรงคุ้มครอง

ทรงพระราช ทานเงินให้ นำไปจัด
กองทุนสัตว์ ป่วยเจ็บนานา ที่เจ้าของ
ไม่มีเงิน ก็ได้สิทธิ์ เข้าจับจอง
รักษาฟรีๆ หมาที่ป่วย หายฟรีๆ

ทรงให้สร้าง สระน้ำ เพื่อนำมัด
เมื่อมีสัตว์ ต้องรักษา มาที่นี่
สวรรค์ชาด นั้นเป็นสระ น้ำอย่างดี
ใช้อาบ นำมัด สัตว์ผ่อนคลาย

ส่วนทรงพี พระกรุณา เมตตาสัตว์
หวังขจัด ความทุกข์เข็ญ เขาทั้งหลาย
เมื่อเจ็บป่วย ได้รักษา ให้ปลอดภัย
กลับบ้านไป อยู่อย่างดี มีสุขกัน

ครั้นพระองค์ สวรรคา สุดอาลัย
มิอาจหัก ห้ามใจ ให้โศกศัลย์
น้ำตานอง ร้องอาลัย สุดรำพัน
แด่นสวรรค์ องค์จันทร์ พระทรงธรรม์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงนางหลวง
๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙

ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ปราชญ์แห่งการประมง

"....เพื่อให้ราษฎรได้รับประโยชน์จากปลาในสวนอย่างแท้จริง จึงควรจะดำเนินกิจกรรมการจับปลา ในเวลาเดียวกันกับที่มีการจับปลาก็ควรจะมีการลงทุนเพื่อส่งเสริมการเลี้ยงปลาด้วย ถ้าสามารถศึกษาและทำให้การจับปลาในสวนนี้เป็นระเบียบเรียบร้อยได้ โดยไม่แย่งกันเอาเปรียบกัน ไม่ทำลายพันธุ์ปลา ปลาที่ไม่สูญพันธุ์ก็สามารถจับปลาได้ตลอดไป ก็จะเป็นทางที่เหมาะสม และจะได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับอย่างถาวรน่าแห่งหนึ่งต่อไป...."

พระราชดำรัส แก่เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้อง
ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗

พระเจริญวัตร ชุดงพระองค์ ทรงคุณค่า
ยากจะหา ใครเปรียบ มาเทียบได้
พสกนิกร มีความสุข ทุกทั่วหล้าไกล
ชัดแจ้งใจ รามฐิรัมเย็น เป็นความจริง
บุญมากล้น ใต้ลงบ่น แผ่นดินนี้
ใต้พระบาท องค์ภูมี ที่ทุกสิ่ง
แม้ต่างชาติ มาอาศัย ได้พึ่งพิง
เกิดทุนทรัพย์ ภูมิพล สุดหัวใจ
พ่อยิ่งใหญ่ เหนือแผ่นฟ้า มหาสมุทร
เปรียบประดุจ หว่านอนา ลงสู่ใต
ผืนพสุธา ที่ว่ากว้าง ยังน้อยไป
น้ำพระทัย เปี่ยมล้น พ้นประมาณ
ชอบเท้าพ่อ ทุกย่างก้าว เข้าเหยียบย่ำ
แม้มีตำ สักเพียงใด ไม่เคยหวั่น
ทรงรู้ว่า ประชาชน มาชอกช้ำ
หวังให้พ่อ นั่นช่วยเหลือ เมื่อทุกข์มี
เจ็บสิบปี ทรงครองราชย์ ชาติเชิดชู
ทรงหมายมั่น พัฒนา ทุกทิศทาง
ใกล้หรือไกล ไปถึงหมด จดทุกที่
ถิ่นไหนมี ความทุกข์ร้อน ช่วยผ่อนคลาย
ในวันนี้ ผืนแผ่นดิน มาสิ้นพ่อ
น้ำตาคลอ ไหลรินหมด มิหยุดหาย
ทุกคนมุ่ง หน้าเข้าวัง อย่างตั้งใจ
ความอาลัย ล้นหัวใจ ทั้งน้ำตา

ก้มลงกราบ ต่อหน้าพระ บรมโกศ
อยากจะโอด ครวญรำพึง ให้ก้องหล้า
สะอื้นไห้ ใจกลืนกล่ำ น้ำคลุรา
ถวายบังคม ลาบรมครู ภูมิพล

แม้นลาพหน้า ถ้าจะมี สักกี่ชาติ
ขอเป็นข้า รองบาท ยากแห่งหน
เฝ้ารับใช้ ละม่งใกล้ชิด ทิวสวานธ์
ฟ้าจงดล บันดาลให้ ได้เป็นจริง

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

ความสามัคคี

"...ชาติของเรารักษาเอกราชอธิปไตยมาได้จนถึงทุกวันนี้ด้วยความสามัคคี ผู้ใดเสียสละร้อนเท่าใดก็ได้รับการบรรเทาความเดือดร้อน ที่เป็นหลักสำคัญของการปกครองประเทศไทยมาแต่โบราณกาล..."

พระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่
คณะกรรมการรัฐมนตรีและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ณ เวทีลีลาศสวนอัมพร เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๐๘

ฟ้าประทาน เทวดา มาจุติ
เป็นดำรัส จากสวรรค์ นั้นมุ่งให้
หน้าธันวา ราชสมภาพ เฟื่องฟ้าไทย
สยามใด เสมอพระองค์ จงศักดิ์สิ

คือพระนาม ภูมิพล ผู้ทรงศักดิ์
ทรงประจักษ์ แสงพระทัย ไว้เต็มที่
ฟ้าประชา ไทยทั้งปวง พระภูมี
ทรงจะดำรง ประชาชี ได้ร่มเย็น

เก้ามิถุนา นั้นพระองค์ ทรงครองราชย์
ประชาราษฎร์ แซ่ซ้อง ก้องมิ่งไหญ่
ต่างยินดี ทั่วหล้านภพ พระทรงธรรม์
ค้ำจุนนำไทย นำรัฐ พัฒนา

เจ็ดสิบปี ที่พระองค์ ทรงมุ่งมั่น
ได้ฝ่าฟัน แน่วแน่ แก้ปัญหา
การเกษตร คมนาคม การศึกษา
สิ่งแวดล้อม การสาธารณสุข เฟื่องฟ้าไทย

ทั่วแผ่นดิน ถิ่นสยาม นามชื่อนี้
ทุกท้องที่ ทั่วทุกภาค ยากเปรียบไหน
แต่พระองค์ ทรงมุ่งมั่น ดั้นด้นไป
เพื่อแก้ไข ความเดือดร้อน ให้ผ่อนคลาย

วันที่สิบ สามตุลา ปีน้ำเก้า
ราษฎรเฮ ทั่วทิศ มีเรื่องใหญ่
แดงการณ์ จากในวัง ฟังกันได
ต้องตกใจ แทนเป็นลม ล้มทั้งยืน

องค์เหนือหัว ทรงเสด็จ สวรรคา
สุดสุดลด ลงในใจ ไม่อาจฝืน
น้ำตานอง ไม่หยุด สุดกลั้นกลืน
ทั่วแผ่นผืน พสุธา แสนอาลัย
พระชันษา แปดสิบเก้า ถึงคราวสิ้น
สุดแผ่นดิน องค์เหนือหัว เมื่อสมัย
รัชกาล ที่เก้า ผองชาวไทย
พบเกิดใช้ ล้นฟ้าสูงส่ง องค์ภูมิพล

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงนางพรหลวง
๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

แรมสัก เกียงนางหลวง
๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

รัชกาลที่๙
กับการศึกษาของชาติ

"...การให้การศึกษาถือว่าเป็นการให้สิ่งสำคัญที่สุดเพราะเป็นการหล่อหลอม วางรูปแบบให้แก่คนทั้งทางความรู้ความสามารถ ทั้งทางจิตวิญญาณ ผู้มีหน้าที่ให้การศึกษาถูกถือว่าเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่จึงมีความรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อชาติบ้านเมือง ในการสร้างพลเมืองที่ดี..."

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
แก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๐

พระปรีชา สามารถ ทรงนราชเปรื่องปรีดิ์เปรม
ในหลายเรื่อง ทรงจดจำ รู้อย่างดีเยี่ยม
ราคาทุกชิ้น รู้ชัดเจน ปฏิบัติจริง
ทำทุกสิ่ง ด้วยพระทัย ใส่อย่างดี
เมื่อทรงงาน ครั้งใด ทรงใช้กาลัง
สะพายคล้อง ติดพระองค์ ไปทุกที่
ใช้ถ่ายภาพ ที่นั่นที่จริง ได้ทันที
มันทำทุกมิ มาตุได้ ใช้ตามงาน
เสด็จไป ไกลไกล ในทุกทิศ
ทรงนำติด วิทยุ ใช้สื่อสาร
ทรงรับฟัง ความก้าวหน้า ในโครงการ
หรือชาวบ้าน มีทุกข์ร้อน ช่วยผ่อนคลาย
ถิ่นกันดาร ห่างไกล ไปลำบาก
เข้าถึงยาก เพราะเส้นทาง นั้นเสี่ยงตาย
ราษฎร เจ็บป่วยไข้ ไม่สบาย
อาจถึงตาย ไม่รักษา ช้าเกินไป
เมื่อพระองค์ ทรงทราบ เรื่องการป่วย
ทรงเร่งรัด ใช้วิทยุ สั่งการให้
หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องนั้น ช่วยกันใด
รับตัวไป รีบรักษา ได้ทันที
ด้านงานศิลป ด้านดนตรี ทรงมีมากา
ผลงานหลาก หลายชิ้นนั้น เข้าขั้นที่
เป็นสุดยอด จิตรกรรม และกวี
ลงดำรัสรี พระราชนิพนธ์ เพลงมากมาย

ทรงเป็นเลิศ ด้านดนตรี กวีศิลป์
องค์นฤบดินทร์ ทรงรอบรู้ อยู่หลากหลาย
ประดิมากรรม จิตรกรรม ทรงระบาย
ฝีแปรงพลาย ลูกกัน ขันธรมครู
องค์ประกอบ ทฤษฎี สีทั้งหมด
ทรงกำหนด จัดวาง อย่างเลิศหรู
เหล่าศิลปิน แห่งชาติ พร้อมเกิดผู้
เป็นครู องค์อัครศิลปิน

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงนางนวล
๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

แปรงสีน้ำ กำมะหยี่ และ ดินสอ
ศ. พงศ์ศักดิ์ ทองเจือ ปี ๒๕๕๙

สี่ศอพ่อ ผู้ตรากตรำ ทำงานหนัก
เฟื่องลูกรัก ปวงชนไทย ในใครสุขี
ทุกย่างก้าว เท้าพ่อย่ำ จนค่ำคืน
สู้หนาวฝืน เดินทาง แม้ห่างไกล
ชุดเฟืองรู้ ว่าราษฎร เดือดร้อนมาก
ทางลำบาก แสนยากนัก สักเฟืองไหน
ฝนตกพรำ น้ำท่วมนอง ก็ต้องไป
หวังจะได้ ไปพบหน้า ประชาชน
เหนื่อยจริงใจ ออกตรวจ ทั่วทุกหน
พ่อเคยผ่า ภาคอีสาน ผ่านทุกหน
ถิ่นกันดาร นาป่าเขา เข้าพสกฯ
แดดลมฝน พ่อไม่หวั่น นั่นเพื่อใคร
ชีไม่เคย รักพระองค์ ทรงรู้ว่า
ปวงประชา มาหมายมั่นเฝ้า จากเหล่าไหน
เป็นหนุ่มสาว เฒ่าแก่เด็ก เล็กเฟืองใด
ก็เข้าใกล้ ได้อยู่ชิด ติดวรกาย
พ่อนั้นเป็น ร่มโพธิ์ใหญ่ ในป่าลึก
ลูกดังนก เหล่าฝูงกา มาลาตาย
แต่ต้นตัน ร่มโพธิ์นั้น พลันมลาย
ต้นมาตาย ในร่องโรย โปรยปลิวไป
บัดนี้พ่อ ไปสู่สวรรค์ ลาลับแล้ว
ร่มโพธิ์แก้ว มาจากลา จะหาไหน
มาทดแทน ดังพ่อหลวง ปวงปวงไทย
ชุดเทิดไท้ ก้มลงกราบ ตราบนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เที่ยงนางหลวง
๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

แรมสิทธิ์ ศิลปบรรเจิด
๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

น้ำคือชีวิต
งานพัฒนาที่ยิ่งใหญ่ของรัชกาลที่ ๙

"....หลักสำคัญว่าต้องมีน้ำบริโภค น้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูก เพราะว่าชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำคนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้าคนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้...."

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ณ สวนจิตรลดา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๒๙

สองรัชกาล สองกษัตริย์ ชั่วกาล
ทรงมีพระ บุญญาธิการ ล้นพ้นใหญ่
ช่วยกันเป็น ในหลวง พ่องานไทย
นำพระพัน ทรงเมตตา พระบารมี

สองพระองค์ ทรงภูมิพัน ธันย์ยิ่งนัก
ด้วยความรัก ห่วงใยกัน ฉันท์น้องพี่
พระเสมอรา พระคุณนา สามัคคี
พระฉันนี้ ทรงสอนไว้ ให้รักกัน

พระเสมอรา คำนับหา ขึ้นครองราชย์
ตามประกาศ รัฐธรรม การามกูลท่าน
เป็นกษัตริย์ รัชกาล ที่แปดพสกนิกร
แซ่ซ้องกัน ทั่วแผ่นดิน ถิ่นแหล่งทอง

สองมีนา พุทธศักราช สี่เจ็ดสี่จด
วันเสด็จ ขึ้นครองราชย์ ประกาศก้อง
ทรงใส่ใจหลัก คุณธรรม นำปกครอง
ไทยทั้งผอง ต่างมีสุข ทุกข์ผ่อนคลาย

วันที่เก้า มิถุนา สองพี่น้องเก้า
เกิดเรื่องเศร้า ชาวไทยใจสลาย
องค์ราชัน สวรรคา สลดเวทิน
สิ้นสมัย พระนานันทา มหิดล

สิบสองปี ที่พระองค์ ทรงครองราชย์
ประเทศชาติ นั้นมีสุข ทุกแห่งหน
พระเมตตา ทรงเผื่อแผ่ แก่ชั้นชน
ไทยทุกคน ล้วนซาบซึ้ง พระบารมี

สิ้นแผ่นดิน สิ้นกษัตริย์ ชัดตาย
ประเทศจะ ขาดองค์ พระมหาจักรี
จะสมบูรณ์ ได้อย่างไร หากไม่มี
องค์จักรี มาปกครอง ถิ่นฝั่งไทย

องค์ภูมิพล พระมนูชา ทรงเหมาะสม
รัฐมังคม กราบทูล ถวายให้
ขึ้นครองราช เป็นกษัตริย์ รัฐพร้อมใจ
ร่วมเกิดได้ สืบพระนาม สยามมินทร์

ทรงฟื้นเฟื้น องค์รัช กาลที่เก่า
วันที่เก่า มิรู้นา ไทยรู้สิ้น
พลศอสลัง สิ่งเปลือเก่า เรานลบิน
องค์ภูมินทร์ เป็นกษัตริย์ ผองชีวิไทย

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเนรมิตกิติ เกี่ยงนาทหลวง
๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

วันพระบิดาแห่งฝนหลวง ๑๕ พฤศจิกายน

"....เวลาหน้าดูท้องฟ้ามีเมฆ ทำไมมีเมฆอย่างนี้ ทำไมจะดึงเมฆนี่ลงมาให้ได้ ก็เคยได้ยินเรื่องทำฝน ก็มาปรารภกับ ดุณเทพฤทธิ์ ฝนทำได้มีหนังสือเคยสอนหนังสือก็ทำได้...."

พระราชดำรัส

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

๘ ครองราชย์ เจ็ดสิบปี ดีล้ำเลิศ
สุดประเสริฐ ฝังนัก จักหาไหน
มาเทียมเทียม เปรียมปลงค์ พระทรงชัย
นำชาติไทย ให้พัฒนา สู่สากล
โครงการพระ ราชดำริ นับพันเรื่อง
ช่วยปลดเปลื้อง ความทุกข์คลาย หายหมองหม่น
ทรงห่วงใย ไพร่ฟ้า ประชาชน
ทรงคิดค้น คำนวณ ช่ำชอง มุ่งการณ์ใกล
ทำฝนหลวง กักเก็บน้ำ ชุ่มฉ่ำน้ำ
เขื่อนฟ้าสกัก กักเก็บน้ำ แก้หลายใหญ่
ถ้ำดินเปรี้ยว ห้วยแกสังดิน โดนเร็วไว
หญ้าแฝกใช้ แก้ดินพัง ยั่งรักษ์ดิน
ด้านเกษตร ทฤษฎีใหม่ ได้ผลยิ่ง
ทั้งแก้มลิง เก็บน้ำไว้ ได้หมดสิ้น
ให้กำหนด เขตการรม แหล่งทำกิน
จัดทรัพยากร โดยบริบูรณ์ สมการณ์
เศรษฐกิจ พอเพียง เลี้ยงชีวิต
ทรงค้นคิด เพื่อนำใช้ ได้สั่งสอน
ทำแผนผ่าน ให้ได้เห็น เป็นขั้นตอน
ราษฎร นั้นเข้าใจ ได้ผ่องศรี
การศึกษา ศาสนา สาธารณสุข
ทรงมองทุก แนวทาง วางวิถี
นำแนวใหม่ โดยใช้เทคโนโลยี
แผนแผนมี เพื่อไว้ทำ ตามขั้นตอน

อีกมากมาย หลายด้าน งานพ่อสอน
ลูกจะขอ จดจำ คำพ่อสอน
ทุกโครงการ ประโยชน์มี ดีแน่นอน
ราษฎร ต่างแซ่ซ้อง ก้องกังวาน

สำนึกใน พระมหา กรุณาธิคุณ
ทรงมีบุญ ดังฟ้าฟ้า มหาศาล
ไทยทุกคน ถวายพังคม ก้มกราบกราน
ขอฝังดิน ท่าน เสด็จสู่ สวรรคาลัย

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เปรมเสกสิ เดียงบ่างนคว
๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

หลังน้ำตา เจ้าลัน ใจเศร้าโศก
จินโนค เจ้าดร เมืองสูญสิ้น
ชาวผู้ทำรัง ภูมิปัญญา ขยายแผ่นดิน
เจ้าพ่อจักรินทร์ ภูมิพล พระราชา
ธ นั้นเป็น ดังแสงทอง ส่องสว่าง
ชี้นำทาง สร้างความดี มีคุณค่า
เปรียบดังพ่อ ผู้ใจดี มีเมตตา
พระกรุณา มากมีล้นนัก รักลูกไทย
พ่อสอนว่า สามัคคี นั้นดีนัก
สมานสมัคร รักผูกพัน นั่นมิใช่หรือ
ร่วมมือกัน สรรค์สร้าง อย่างเข้าใจ
นำชาติไทย ได้เชิดชูรุ่ง มุ่งพัฒนา
คำพ่อสอน ทุกคำล้วน ทรงค่าแท้
ล้วนล้ำเลิศ ผลลัพธ์ นั่นได้ว่า
ที่พ่อคิด ที่พ่อทำ ตลอดมา
คือตำรา พาชาติไทย ให้มั่นคง
แม้วันนี้ พ่อไม่อยู่ ดูแลลูก
นี้ผิดถูก ก็จะทำ ตามประสงค์
ด้วยคำสอน ของพ่อ นั่นยืนยง
ลูกมั่นคง สามัคคี ดีต่อกัน
ขอให้พ่อ จงสถิตมั่น ในชั้นฟ้า
เหล่าเทวา จงมารับ ราชันสวรรค์
พวกนางฟ้า ต่างแซ่ซ้อง ก้องวิมาน
ลูกขอสรรเสริญ เฉลิมพระชนม์ นิจนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เกี่ยงนางหลวง
๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เปรมศักดิ์ เกียมนาคพงศ์
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

โครงการหลวง
จากฝิ่นสู่พืชผักคุณภาพ
สร้างเงินสร้างอาชีพใหม่

"...เรื่องที่จะช่วยชาวเขาและโครงการของชาวเขานั้นมีประโยชน์โดยตรงกับชาวเขา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถเพาะปลูกสิ่งที่เป็นประโยชน์ และเป็นรายได้ให้กับเขาเอง จุดประสงค์อย่างหนึ่งคือ มนุษยธรรม หมายถึงให้ผู้ที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร สามารถมีความรู้และพบว่าตัวมีความเจริญได้..."

พระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๑๒

ผืนแผ่นดิน ถิ่นสยาม นามชื่อนี้
ก่อนนั้นมี พระราชา ผู้ยิ่งใหญ่
เป็นกษัตริย์ ชื่อขอม ภูวนัย
พระทรงชัย เผ่าพงศ์ วงศ์จักรี

ลองศรีสกาล ที่เก่า เจ้าเหนือหัว
รู้กันทั่ว ว่าพระนาม ตามเรียกที่
ว่าภูมิพล นั้นพระชนก ชื่อนี้
ทรงไพรถมี เรียกพระองค์ ครั้งทรงเมาว์

ชนชาวเขา เรียกพระองค์ ว่าพ่อหลวง
ไทยทั้งปวง เรียกว่าพ่อ เช่นชาวเขา
อาทรเป็น ศูนย์รวมใจ ไทยนานเนาว์
เลยเหนือเกล้า ชาวดิน ถิ่นขวานทอง

ธ ครองราชย์ ครองรัฐ ครองใจสามัญ
ทรงสามารถ รวมดวงใจ ไทยทั้งผอง
รวมกันเป็น หนึ่งเดียว เกี่ยวพันคล้องคอง
ไทยนั้นต้อง รวมใจรัก สามัคคี

เจ็ดสิบปี ล้นมาจนนาน พ่องานหนัก
เพื่อลูกรัก ทั่วไทย ได้สุขี
ถิ่นป่าเขา ลำเนาไพร ทางไม่ดี
ถ้าลูกมี ความทุกข์ยาก พ่อลำบากใจ

เหงื่อพ่อไหล ทุกโลมร่าง ลงข้างภูมิพื้น
พ่อยังฝืน สู้ทำงาน หาหวั่นไม่
แม้แดดจ้า ฟ้าคะนอง หนักเพียงใด
หวังเพียงได้ ไปพบหน้า ประชาชน

ลูกกู้รู้ อยู่แก่ใจ พ่อไม่หลับ
พร้อมเช้าสุด พ่อนั่นมา หาเหตุผล
เป็นต้นเหตุ ปลงปัญหา ความยากจน
เฟื่องคิดค้น กลวิธี ฟื้นคลี่คลาย

โครงการ พระราชดำริ ลูกกำหนด
เป็นแม่บท ให้หน่วยงาน ราชการทั้งหลาย
ได้น้อมนำ ไปทำตาม อย่างท่านตาม
แห่งกระจาย อยู่ทั่วถิ่น แผ่นดินไทย

พ่อให้ตั้ง โครงการ ศูนย์ศึกษา
เฟื่องพัฒนา หาทางแก้ ปัญหาให้
วางแผนงาน การค้นคว้า มาวิจัย
พร้อมนำไป เผยแพร่ แก่เกษตรกร

พ่อทำงาน จนเหนื่อยล้า เริ่มเป็นหลาย
วัยชรา มากนัก ควรพักผ่อน
แต่ลูกยาก ขัดหา ลูกลาหาย
แสนอาวรณ์ เศร้านัก พ่อจากไป

พ่อให้พัก ลูกสวรรค์ ชั้นสูงสุด
แสนสุขทิพย์ เรืองรุจี เย็นฉ่ำใส
เจ็ดเกษมาพิพย์ พนาวิมาน สวรรค์ชาลัย
ร้อนดังใจ ไทยนิรันดร์ ก้มกราบกราน

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เที่ยงหนองหลวง
๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

ทรงพระราชทานโครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๒๕๒๕

หยดน้ำตา ประสาใคร มังไหลรอง
อยู่ในอ่าง สูญเสียพลังดี พระทรงศรี
ภูมิพล พระราชา องค์ชีวิตี
ถึงวันนี้ มังหม่นหมองมัว น้องน้ำตา
ความสูญเสีย ดังสิ่งใหญ่ ใครเห็นทั้งฟ้าดิน
ที่มิอาจ หวนกลับคืน ฟื้นดินฟ้า
ลูกอยากให้ พ่อนั้นฟื้น ตื่นขึ้นมา
วอนเทวา เนรมิตาให้ ในทันที
แต่ความจริง คงไม่เป็น เช่นนั้นแน่
หมดทางแก้ กลับคืนได้ ใช่ไหมนี่
เทวดา พาไปสู่ สุขาวดี
สวรรค์มี วิมานทอง สองรับองค์
แม้วันนี้ พ่อไม่อยู่ ดูแลลูก
ชีผิดถูก ลูกจะทำ ตามพระสงค์
ดีคำสอน ของพ่อนั้น ล้นฟ้าดิน
จะดำรงค์ ด้วยความรัก สามัคคี
พ่อสถิต บนสวรรค์ ในชั้นฟ้า
มองลงมา คงได้เห็น เป็นสักขี
สามสยาม นั้งผูกพัน รักกันดี
สามัคคี มีทั่วแดนดิน แดนผืนทอง

น้ำพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงนางหุลง
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เปรมศักดิ์ เกียมพานทอง
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สะอื้นไห้ ฟังไม่หยุด สุดวิปโยค
ความเศร้าโศก ครวญคร่ำ ไม่จางหาย
หมดน้ำตา ยังพรั่งพรู คลุ้มมิวาย
มลังรอบกาย ก็เงียบเหงา เศร้าอังเอ
ฟังวิทยุ ดูทีวี นั่นมีข่าว
เป็นเรื่องราว องค์เหนือเกล้า เสามลังเพ่ง
ดุริยางเพลงพระ ราชนิพนธ์ คลอบรรเลง
และขับเพลง แต่งคุณาลัม องค์ราชัน
เหล่าศิลปิน ครูเพลงช่อม ชวนนักร้อง
ประสานก้อง ขับขาน สรรเสริญนิรันดร์
จินตกวี มีบทกลอน ร่วมรำพัน
รวมใจกัน สดุดี องค์ธรรมิกราช
พระบรม มหาราชวัง นั่งเนืองแน่น
ชนทั่วแดน มากันมาก จากทุกหน
ชุดสีดำ คราคร่ำ ดูมืดมน
เพราะทุกคน ต้องการมา ร่วมอาลัย
นั่งก้มลง พรรณจงกราน เอนอ่างฉานเหนือ
ด้วมนึกถึง พระกรุณา ล้นฟ้าใหญ่
กายทนลนนั่ง ฝืดคร้ำนัก สุดหักใจ
น้ำตาไหล นองหน้า อุราร้าว
ตั้งปณิธาน มุ่งมั่น ฉันแรงกล้า
ตรงเป็นลงหน้า พระบรมโกศ องค์เหนือเกล้า
จะสานต่อ งานพ่องพ่อ หลานเชื่องใจราว
ทุกย่างก้าว จะเดินตาม ทำความดี

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงมางหลวง
๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

พระบิดาแห่งการวิจัยและพัฒนาข้าวไทย

"....ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ศึกษาการทดลองและทำนามานาน และทราบดีว่าการทำนานั้นมีความยากลำบากอยู่มิใช่น้อย จำเป็นจะต้องเสียเงินทองเป็นอันมาก และต้องใช้วิชาการต่างๆ ด้วย จึงจะได้ผลเป็นล่ำเป็นสัน อีกประการหนึ่งที่นานั้น เมื่อสิ้นฤดูทำนาแล้ว ควรปลูกพืชอื่นๆ บ้าง เพราะจะเพิ่มรายได้ให้ดีขึ้นมิใช่น้อย ทั้งจะช่วยให้ดินร่วน ช่วยเพิ่มปุ๋ยทางพืช ทำให้ลักษณะเนื้อดินดีขึ้น เหมาะสำหรับจะทำนาในฤดูต่อไป...."

พระราชดำรัส พระราชทาน
แก่ผู้นำการสุมพาวนา
เมื่อ พฤษภาคม ๒๕๐๔

มฝงกลางฟ้า ตรงหน้าวัง ฟังพระสวด
ให้เจ็บปวด รวดร้าวใจ กระไรหนอ
มิคาดคิด มาก่อนเลย เคยนั่งรถ
เมื่อครั้งพ่อ นั่นมงคลยู่ คู่จักรี
เคยเกือกลิง ไม่กล้าเลว เมื่อได้เห็น
พ่อฝังเป็น องค์ราชา มาที่นี่
เสด็จเข้า ในเวียงวัง เมื่อครั้งมี
พระราชการณี ยกิจวัตร ปฏิบัติงาน
ทรงพระเจริญ เยี่ยมราษฎ์ ให้กำลังกาย
ต่างคนิกา ร่วมสำเนียง เสียงประสาน
เป็นพลัง อันยิ่งใหญ่ ไทยทั่วกัน
ร่วมชื่นชม แซ่ซ้องก้องคำ พระราชญัย
มามีคนี้ สิ่งที่เห็น เป็นอดีตา
ได้เปิบนขีด จารจารึก ฝังนึกได้
ก็เป็นเพียง ความทรงจำ อยู่ข้างใน
ของดวงใจ ที่นอนนำ สุดกาลำกลืน
มองแผนที่ ประเทศไทย ได้ทั่วแผ่น
ของเขตแดน แควันใด ในแผ่นผืน
ล้วนมีรอย พระบาทยง คงเดินยืน
แม้ค่ำคืน สักเพียงใด ไม่ย่อท้อ

เหล่าน้องข้า พระพุทธเจ้า เฝ้าสำนึก
จะตรองตรึก และจดจำ คำของพ่อ
เป็นแนวทาง ดีดอยู่อย่าง ความเพียงพอ
สืบสานต่อ ตามพ่อหวัง อย่างตั้งใจ

ทำความดี มีความรัก สมัครสมาน
ร่วมประสาน มือกันมั่น ไม่หวั่นไหว
นั่นคือสิ่ง ที่พ่อกล่าว แก่ชาวไทย
รักกันไว้ ให้ยืนยง คงนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงนางหงส์
๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

แสงอรุณ สาดส่อง มองผ่านเมฆ
แสนวิเวก เงียบเหงา เศร้าหมองหมดสิ้น
หมดน้ำตา นั่งไม่สิ้น รินไหลนอง
แต่เสียงร้อง ก้องคงอยู่ใน ใจทุกวัน
ทั่วแดนดิน สิ้นสยาม ในยามนี้
ล้วนมากมี กิจกรรม นำสร้างสรรค์
ทุกจังหวัด จัดพิธี โดยเรือพระนั่น
พร้อมเพรียงกัน ถวายบังคม พระราชา
ทั้งชุมชน ชวนเดินแถว แปรอักษร
ตามขั้นตอน ที่ซักซ้อม พร้อมหัวหน้า
เป็นแสงเทียน ส่องสว่าง ดั่งดวงตา
แสงเจิดจ้า งามพิสุทธิ์ จุดเทียนนับ
รวมมวลหมู่ คีตกวี ระดับชาติ
บรรจงจารึก ภาพพ่อหลวง ทุกช่วงสมัย
พระบรม สาทิศลักษณ์ งามวิไล
เฟื่องเกิดใต้ ดงดาวเหนือหัว ภูมิพล
มีกิจกรรม ดีๆมากมาย หลายหลากล้วน
ได้ชักชวน กันทำดี มีเนาวผล
ด้วยสำนึก ถึงพ่อหลวง ดวงใจชน
ทรงมากล้น พระกรุณา ปูนบำเหน็จ
พสกนิกร ทั่วแดนดิน แดนสยาม
จะทำตาม คำของพ่อ ดังมิดหมิ่น
ด้วยความรัก สามัคคี ดีต่อกัน
ร่วมสร้างสรรค์ ให้ชาวไทย ผองสุขใจ

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เกิ่งหนองหลวง
๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

จอมปราชญ์แห่งดิน
๕ ธันวาคม
วันดินโลก

ทุกวันที่ ๕ ธันวาคม ชาวไทยทั่วประเทศจะร่วมกันในพระมหากรุณาธิคุณ ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชที่ ๙ เนื่องจากเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา และยังถือเป็น "วันพ่อแห่งชาติ" แต่นอกจากชาวไทยแล้ว ชาวโลกก็ยังได้ทราบถึงพระอัจฉริยภาพของพระองค์ ในฐานะ "จอมปราชญ์แห่งดิน" ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้ประกาศรับรองให้วันที่ ๕ ธันวาคม เป็น "วันดินโลก" (WORLD SOIL DAY) และให้ปี ๒๕๕๘ เป็น "ปีดินสากล" อีกด้วย

จักรีวงศ์ ฟองศิเล่า เก้ารัชสมัย
ภูวนัย ครองราชย์ ชาติสยาม
นำประเทศ ไทยเรืองสิล ระบือนาม
ทั่วเขตคาม ล้วนร่มเย็น เป็นสุขสันต์
มองพระบรม ฉายาลักษณ์ สักหมื่นภาพ
ได้ก้มกราบ หน้าพระรูป สักร้อยหน
ยังไม่เท่า เราได้เห็น องค์ภูมิพล
ได้ยินชนะ พระสุรเสียง ก็เปี่ยงพล
ถึงวันที่ ห้าธันวา เวียนมาครบ
พระราชสมภพ เป็นสำคัญ ศิโรวันพ่อ
เมื่อปีก่อน ที่ผ่านมา ตั้งตารอ
ฟังเสียงหน่อ เนื้อเพลงพ่อ ดำรัสความ
ยุทธิ์ให้ โอวาท พระราชดำรัส
คำที่ตรัส แก่พวกเรา ชาวสยาม
คือชี้คิด ควรน้อมนำ มาทำตาม
ล้วนเป็นความ ประสงค์ดี มีค่าอนันต์
ห้าธันวา ปีห้าเก้า เศร้าหนักนัก
มิอาจหยุก ห้ามใจ ให้โศกศัลย์
องค์ภูมินทร์ มาถูกพราก จากก่อนวัน
ที่สำคัญ เดือนธันวา สุดอาลัย

เป็นวันพ่อ ที่พ่อไม่ ได้อยู่แล้ว
ไอ้ดาวแก้ว ผู้ส่องทาง สว่างไสว
เคยได้สุด เทียมนถวาย พระทรงชัย
ส่งเสียงไซ โยแซ่ซ้อง ก้องกังวาน
หลถวาย ลาเลิน ในวันพ่อ
ลูกนี้ขอ ให้พ่ออยู่ คู่สวรรค์
ชั้นสูงสุด ดุจเทวา วิลาวัณย์
สุขสราญ ดังเนรมิต นิรันดร์กาล

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
๕ ธันวาคม ๒๕๕๙

๕ ธ.ค. ๔๗

เศรษฐกิจพอเพียง

"...สมัยก่อนนี้ พอมีพอกิน สมัยนี้ชักจะไม่พอมีพอกิน จึงต้องมีโครงการที่จะทำเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อที่จะให้ทุกคนมีความพอเพียงได้ ให้พอเพียงนี้ก็หมายความว่ามีกินมีอยู่ ไม่ฟุ่มเฟือนไม่หรูหราก็ได้แต่ว่าพอ..."

พระราชดำรัสพ่อ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑

วันที่สิบ สามกรุงเทพ มหานคร
เป็นวันเศร้า เสียใจ ไทยทั้งผอง
ต่างสูญเสีย องค์ภูมิพลอดุลยเดช ผู้เคียงครอง
แผ่นดินทอง แดนสยาม งามวิไล

สิ้นรัชกาล ที่เก้า เจ้าแผ่นดิน
ดังปราชญ์ แน่ชัด รัชสมัย
สืบสุดรัชกาล กาลที่เก้า ของชาวไทย
สุดเศร้าสลัก สิ้นองค์เหนือหัว ภูมิพล

ธ ครองราชย์ เจ็ดสิบปี ดีเลิศล้ำ
ครองด้วยธรรม สุดประเสริฐ นับเกิดผล
นับความสุข มาสู่มวล มหาชน
สุขเปี่ยมล้น ดังปณิธาน ของราชันย์

ทุกโครงการ งานทุกอย่าง พ่อวางไว้
เหล่าลูกไทย จะสานต่อ ก่อสร้างสรรค์
ช่วยกันเอื้อ เฟื้อแบ่งปัน ร่วมมือกัน
พร้อมมิตรมั่น ในความรัก สามัคคี

แผ่นดินไทย นั้นอยู่ยง คงคู่ประชาชน
เพื่อสร้างสุข เป็นหลักธรรม นำวิถี
ตามแบบอย่าง ราชสยาม ประเพณี
จึงอยู่ยง คงกษัตริย์ พระราชา

รัฐบาล จึงเข้าเฝ้า ทูลเกล้าถวาย
กราบทูลให้ พระบรม โอรสา
ธิราชสยาม มกุฎราช กุมารมา
เป็นพระมหา กษัตริย์ ผดุงพงศ์
สมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวมหา วชิราลงกรณ
บดินทร เทพยวรางกูร บุญสูงส่ง
เป็นรัฐกาล ที่สิบแห่ง จักรีวงศ์
ขอพระองค์ ทรงพระเจริญ ยิ่งยืนนาน

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เทียนงามหลวง

๑๐
๑๗ ก.ค. ๕๙

สหกรณ์ก้าวไกล ด้วยน้ำพระทัยในหลวง

"สหกรณ์แปลว่า การทำงานด้วยกัน หมายถึงผู้นึกกำลังทำงานเกี่ยวข้องกันการทำงานที่เกี่ยวข้องกันนั้นให้พร้อมกันทุกด้าน และต้องกระทำงานนั้นด้วยความรู้ความสามารถ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความเมตตาหวังดีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันและกัน จึงจะเป็นสหกรณ์แท้ ซึ่งมีแต่ความเจริญก้าวหน้าและอำนวยประโยชน์สันพึงประสงค์"

พระราชดำรัส ณ
พระตำหนัก จิตรลดารโหฐาน
เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๗

พระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว
รู้กันทั่ว กรุงสยาม พระนามนี้
รัชกาลที่ ห้าแห่งราช วงศ์จักรี
พระบารมี เรื่องเลื่อง ระบือนาม

สงคโสมเด็จ พระบิน มหาราช
ทรงเลิกทาส ประกาศให้ ในสยาม
ทาสเป็นไท ได้ผ่อสระ ทั่วเหล่าตาม
นับเป็นความ พระเมตตา ประสาทสน

สุทรงเป็น พระอัยกา ของกษัตริย์
เหนือสามนัต ดินราช ผู้เลิศล้น
เกล้าเหนือหัว ราชสกุล มหิดล
สานันทา ภูมิพล พระราชา

พระบาท สมเด็จพระ ปรเมนทร
มหาอานันท มหิดล พระเชษฐา
ขึ้นครองราชย์ สมบัติ ภูผ้าธรา
ปวงประชา ต่างแซ่ซ้อง ก้องกังวาน

รัชกาลที่ แปดแห่งราช วงศ์จักรี
พระบารมี ทรงเมตตา มหาศาล
ทรงครองราชย์ สิบสองปี มิยาวนาน
พระปรีชา ด้านการแพทย์ ล้ำก้าวไกล

ส่งเสริม การแพทย์ไทย ให้ล้ำหน้า
ทรงพบว่า การรักษา ควรทันสมัย
ทรงดำริ ให้มีการ เพิ่มแพทย์ไทย
เพื่อจะได้ มีเพียงพอ ต่อประชา

พระบาท สมเด็จพระ ปรมินทร
มหาภูมิ พลอดุลยเดช พระบรมนาถ
ขึ้นครองราชย์ เป็นกษัตริย์ สืบศักดิ์มา
พระราชา องค์ที่เก้า วงศ์จักรี

ธ ครองราชย์ ด้วยสรรพ์ นำความสุข
บำบัดทุกข์ บำรุงประชา พาสุขศรี
โครงการพระ ราชดำริ สร้างมากมี
เจ็ดสิบปี ที่พระองค์ ทรงครองไทย

เศรษฐกิจ ความพอเพียง เลี้ยงชีวิต
ทรงดำริ ผนแนวทาง ทฤษฎีใหม่
พระมหา กรุณาธิคุณ ค้ำจุนไทย
ขอเกิดใต้ บังคมบาท ตราบนิรันดร์

สมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวมหา วชิราลงกรณ
บดินทร เทพยวรางกูร บูรพาสร้างสรรค์
ทรงสืบสาน ราชวงศ์ องค์ราชัน
เถลิงถวัล ราชสมบัติ ขัตติยา

เป็นเหนือหัว องค์ที่สิบ แห่งราชวงศ์
จักรีพงศ์ วัฒนาสืบใหม่ ในผืนหล้า
ธ ทรงงาน สืบสานพระ ราชปณิธา
เหล่าประชา ขอให้พระองค์ ทรงพระเจริญ

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง

องค์เหนือหัว ทรงเสด็จ สวรรคา
สุดสุดลด ลงในใจ ไม่อาจฝืน
น้ำตานอง ไม่หยุด สุดกลั้นกลืน
ทั่วแผ่นผืน พสุธา แสนอาลัย
พระชันษา แปดสิบเก้า ถึงคราวสิ้น
สุดแผ่นดิน องค์เหนือหัว เมื่อสมัย
รัชกาล ที่เก้า ผองชาวไทย
พบเกิดใช้ ล้นฟ้าสูงส่ง องค์ภูมิพล

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงนางพรหลวง
๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

แรมสัก เกียงนางหลวง
๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ความซื่อสัตย์ สุจริต และภาคัญญู

"...การพัฒนาชนบท เป็นงานที่สำคัญ เป็นงานยาก เป็นงานที่จะต้องทำให้ได้ด้วยความสามารถ ด้วยความเฉลียวฉลาด คือทั้งเฉลียวทั้งฉลาด ต้องทำด้วยความปรีดาปลื้มใจ มิใช่มุ่งหมายหากินด้วยวิธีใดๆ โครงการหากินขอให้ลาออกจากตำแหน่งไปทำการค้าขายดีกว่า เพราะว่าทำผิดพลาดไปแล้ว บ้านเมืองล่มจม และเมื่อบ้านเมืองล่มจมแล้ว เราก็อยู่ไม่ได้ ก็เท่ากับเสียหมดทุกฝ่าย..."

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๑

เสียงสิ้นพ่อ ภูมิพล ชนร่ำไห้
สุดอาลัย กลืนกลั้ำ น้ำตาร่วง
ครั้งพ่อฉุย พังมันพัง ทุกข์ทั้งปวง
ระทมทรวง เสียขวัญ สะท้านใจ

เวลาล่วง เลยลับ นับนานแล้น
รวมได้เก้า ร้อยกว่าวัน นั้นนับไต้
ห้าเดือนสิบ สามคุลา ผ่านมาไกล
มังคลัญ ถึงสังค์ พระภูมินทร์

ถึงวันนี้ ร้อยสิบสี่ วันเข้าแล้ว
ไอ้ดวงแก้ว ร่มโพธิทอง ต้องสูญสิ้น
ฟ้าฟ้าสา นิจศรวญคร่ำ น้ำตาริน
ทั่วแผ่นดิน เศร้าหมอง หลังดารอมดารม

ชนทั่วแดน เหนือจรดใต้ นั่งไหลหลั่ง
รวมพลัง เดินทางมา ฉนำงชื่นชม
เฝ้ารอเฝ้า เข้าในวัง ฉนำงระทม
ช้าวระบม อาดูรนัก สุดหักใจ

ยาเดินแถว แล้วนีนรอ ขอเข้านั่ง
เคารีพมเข้าพระ ราชวัง ฉนำงชิดใกล้
เพื่อการาบพระ บรมโกศ ที่ด้านใน
หวังเฟิงไต้ การาบกัม มังคมลา

พ่อไปสู่ สรวงสวรรค์ ชั้นฟ้าเถิด
สิ่งประเสริฐ ที่พ่อสร้าง ทรงคุณค่า
บุญกุศล ที่พ่อทำ ตลอดมา
จงนำพา พ่อนั้นไป ในวิมาน

ลูกนั้นอยู่ ด้วยความหวัง ฝังสายใจ
สมานสมัคร พร้อมร่วมมือ ยึดถือมั่น
พ่อสอนไว้ ไทยทั้งผอง ต้องรักกัน
ร่วมสร้างสรรค์ ทำความดี มีเมตตา

ถึงวันนี้ เหล่าลูกไทย ในสยาม
ต้องขอตาม ล้วนมีสุข กันถ้วนหน้า
แผ่นดินทอง ต้องก้าวไกล ได้พัฒนา
ด้วยพระบารมี มีพ่อหลวง ปกป้องไทย

ม้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เปี่ยงนางหลวง
๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ทฤษฎีใหม่

"...การทำทฤษฎีใหม่นี้มิใช่ของ
ง่ายๆ แล้วแต่ที่ แล้วแต่โอกาส และ
แล้วแต่ส่วนประมาณ เพราะว่าเดี๋ยวนี้
ประชาชนทราบถึงทฤษฎีใหม่นี้
กว้างขวาง และแต่ละคนก็ขอมากใส่
ให้ทางราชการขุดสระแล้วช่วยแต่
มันไม่ใช่สิ่งง่ายนักบางแห่งขุดแล้ว
ไม่มีน้ำ แม้จะมีฝนน้ำก็อยู่ไม่ได้
เพราะว่ามันรั่ว หรือบางทีก็เป็น
ที่ที่รับน้ำไม่ได้ ทฤษฎีใหม่นี้
จึงต้องมีฟันที่ที่เหมาะสมด้วย
ฉะนั้นการที่ปฏิบัติตามทฤษฎีใหม่ หรือฉีกนิดหน่อยปฏิบัติ
เพื่อหาน้ำให้แก่ราษฎรเป็นสิ่งที่ไม่ใช่ง่ายต้องช่วยกันทำ..."

พระราชดำรัสพ่อ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ณ ศาลาดุสิดาลัย เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๓

สาธารณสุขของแผ่นดิน

"...การแพทย์และการสาธารณสุข เป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ไม่มีประเทศใดในโลกจะเจริญก้าวหน้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ หากประชากรในประเทศนั้นๆ ยังมีสุขภาพพลานามัยไม่ดีพอ..."

พระบรมราโชวาท
ตอนหนึ่งในพิธีพระราชทานรางวัลมหิดลประจำปี ๒๕๓๙
ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท
เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๐

...เสรีภาพ เที่ยงแท้แน่นอน
๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

การถ่ายภาพเป็นงานศิลป์เป็นอย่างดีมีประโยชน์
อย่าถ่ายภาพกันเพื่อความสนุกสนาน
หรือความสวยงามเท่านั้น
จงใช้ภาพให้เกิดคุณค่าต่อสังคม
ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
งานศิลปจะได้ช่วยพัฒนาประเทศ
ให้เจริญก้าวหน้าได้อีกทางหนึ่ง

พระราชดำรัสเรื่องการถ่ายภาพ
ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

จันทร์สิบ เดือนมีนา เพลาเช้า
ก็ยังเศร้า เฝ้าทุกวัน ที่ผันผ่าน
ทุกข์ระทม ตรมอุรา ไม่คลายคลาน
จะวันวาน หรือวันนี้ มิดีเลย
ยี่สิบห้าสิบ วันนั้นใต้ ไม่มีผิด
ทั่วทุกทิศ ปวงชนไทย ไม่หวั่นเกรง
ร่วมกันนำ มุ่งทำดี ที่พ่อเคย
ได้เฉลิมเผย ทรงตรัส ตำรัสไว้
ต่างถอดกาย ร่วมมือ ไม่เกี่ยงงอน
ปล่อยวางหมด จะสูงต่ำ ช่วยทำได้
จิตคลาสา เข้ามาช่วย ด้วยหัวใจ
เฟื่องฟ้าไทย ได้ยืนยง จงช่วยกัน
ดังคำพ่อ สอนเอาไว้ ให้รู้จัก
ด้วยคุณงาม ความดี สามัคคี สมานฉันท์
ให้เกื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ สร้างมิตร จิตผูกพัน
ร่วมสร้างสรรค์ บ้านเมืองไทย ให้พร้อมมา
งานโครงการ ทุกแนวทาง พ่อวางไว้
เพื่อแก้ไข ความทุกข์ยาก จากหนี้สิน
ที่เกิดขึ้น กับราษฎร ทั่วพารา
พระเมตตา ทรงเปี่ยมล้น เพื่อคนไทย
ถึงวันนี้ ถ้าพ่อมอง ต้องรู้ว่า
ปวงประชา ผองสำนึก ซาบซึ้งใจ
พระบารมี นั้นปกเกล้า เหล่าลูกไทย
เกิดทูนไว้ เหนือหัวสูงส่ง จงนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเมธาสรรค์ เที่ยงนางหลวง
๑๑ มีนาคม ๒๕๖๐

การดำรงชีวิตที่ดี...จะต้อง
ปรับฟรุงตัวตลอดเวลา การปรับฟรุงตัว
จะต้องมีความเฟิมรและความอดทน
เป็นที่ตั้ง ถ้าคนเราไม่หมั่นเฟิมร...
ไม่มีความอดทนก็คงจะท้อใจไปโดย
ง่าย เมื่อท้อใจไปแล้ว ไม่มีทางที่จะมี
ชีวิตเจริญรุ่งเรืองแน่ๆ....

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่ครูและนักเรียน โรงเรียนจิตรลดา
เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๒๓

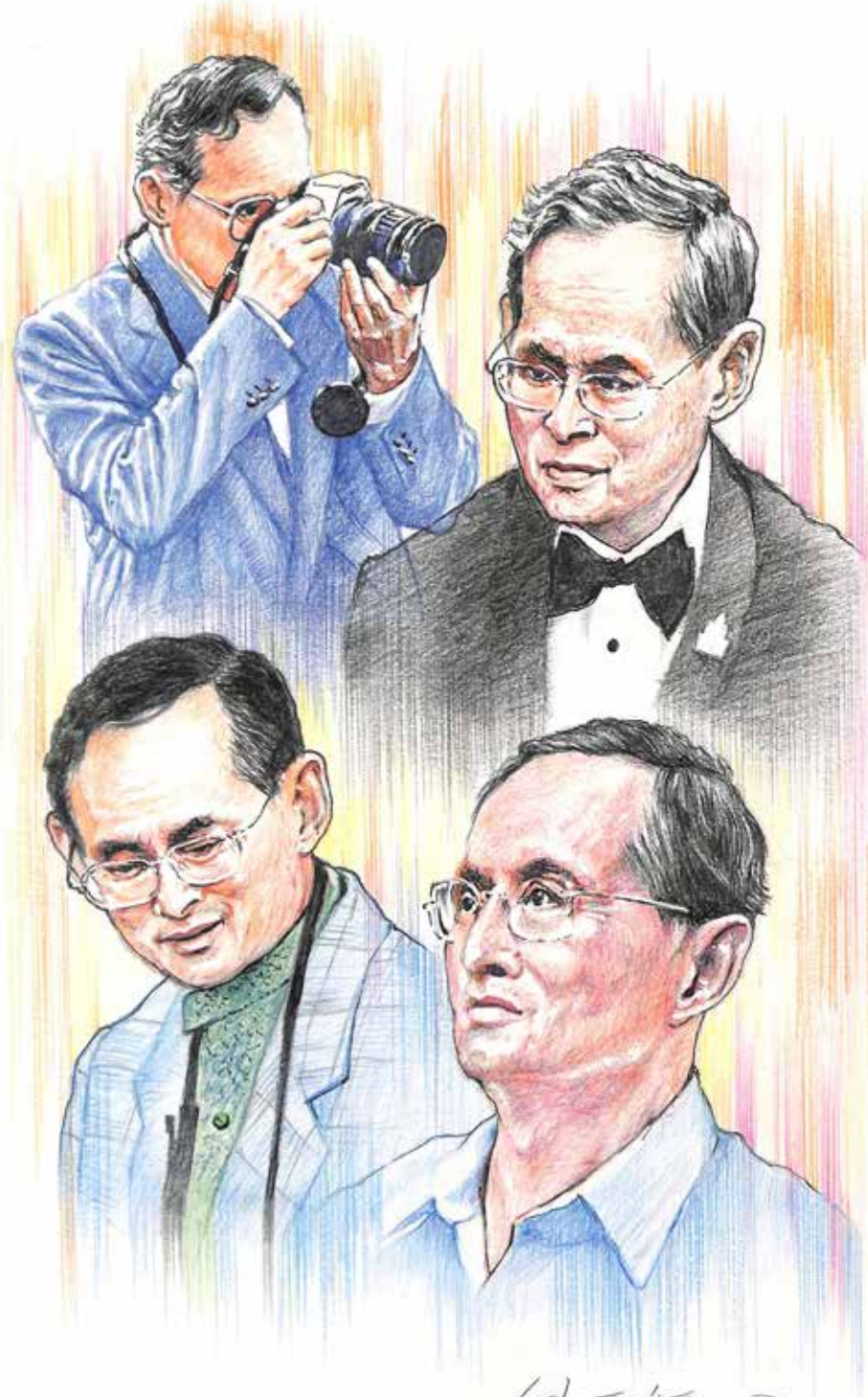

แผ่นดินถิ่นไทยงามหนักหนา
โดย ศิษย์ตถาคต ๒๕๕๐

รัชกาลที่๙ กับการพัฒนาชนบท

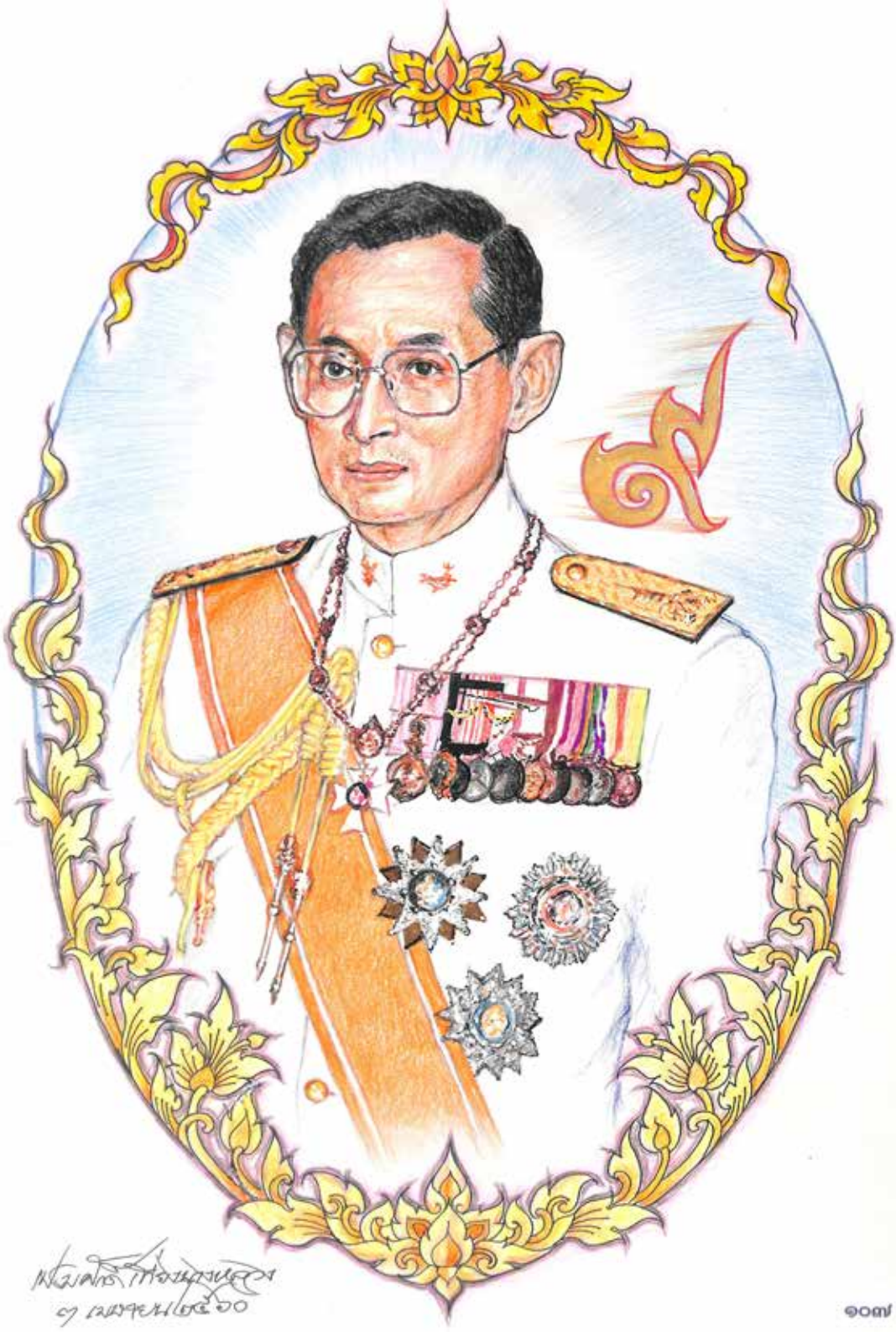
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงพัฒนาชนบทในรูปโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมีจุดประสงค์คือการพัฒนาชนบทเพื่อให้ราษฎรในชนบทได้มีความเป็นอยู่ตลอดจนสามารถประกอบอาชีพเสริมครอบครัวให้ดีขึ้น แนวพระราชดำริที่สำคัญในเรื่องการพัฒนาชนบทคือ มีพระราชประสงค์ช่วยให้ชาวชนบทสามารถช่วยเหลือพึ่งตนเองได้ โดยการสร้างพื้นฐานหลายๆ ที่จำเป็นต่อการผลิตให้แก่ราษฎรเหล่านั้น ทรงส่งเสริมให้ชาวชนบทมีความรู้ในการประกอบอาชีพตามแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้ยังทรงนำทางนำเอาวิทยาการสมัยใหม่มาประยุกต์กับภูมิปัญญาชาวบ้าน

..พระเกียรติที่ยิ่งใหญ่..

"...ประการแรกคือความซื่อสัตย์ ประการที่สองคือ การรู้จักข่มใจ ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น ประการที่สามคือ การอดทน อดกลั้น และอดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริต ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยมาเพื่อประโยชน์ส่วนรวม คุณธรรมสี่ประการนี้ ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามจะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็นและมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไป..."

พระบรมราโชวาท
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ในพิธีรับมอบสถานสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า
เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๙

ตั้งแต่สิบ สามตุลา มีห้าเก้า
ความโศกเศร้า ยังคงอยู่ มิรู้สิ้น
คิดครั้งใด ให้ใหม่หา น้ำตาริน
เมื่อแผ่นดิน มาสิ้นองค์ พระทรงชัย

ชาวสยาม ตราบกัลป์ล่ำ ทำเฟื่องฉาดา
พระปรีชา สามารถ นั้นยิ่งใหญ่
มิเคยท้อ แม้จะหนัก สักเพียงใด
ด้วยพระทัย ที่เปี่ยมล้น เป็นสำคัญ

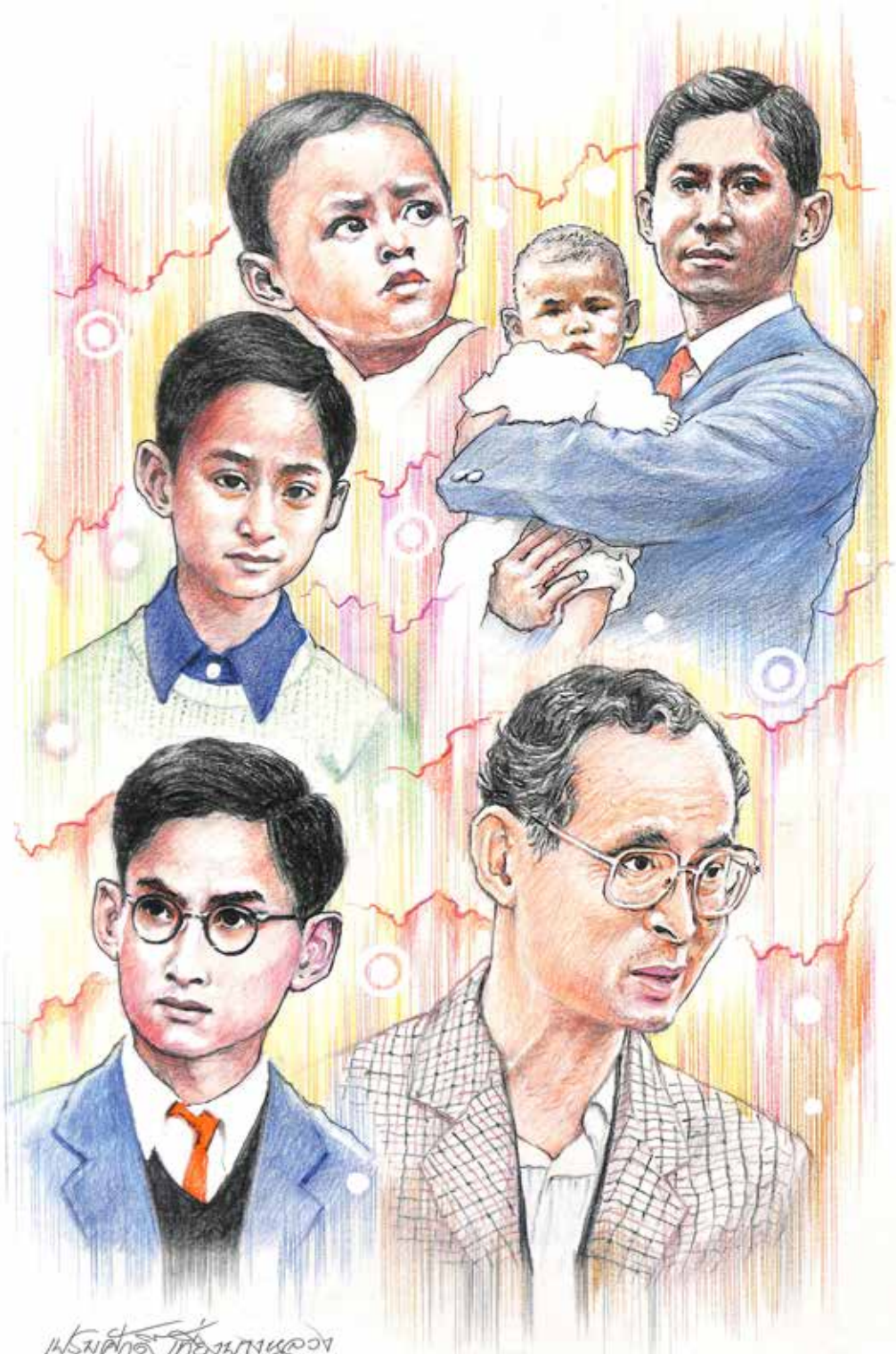
พระเสโท หยดรินไหล สู่ดินหิน
จะยากเย็น สักเพียงใด พ่อไม่หวั่น
หวังเพียงให้ ลูกพ่อนี้ มีสุขกัน
ในทุกวัน กินอยู่ดี มีสุขใจ

สำนักพิมพ์ ต่างก็นำ ทำหนังสือ
พร้อมชีวิตธีล ตามแนวทาง พ่อวางให้
พระบรม ราโชวาท เฟื่องฉาวไกล
รวบรวมไว้ หลายสิบเล่ม เต็มอักษร

ใต้ฝ่าละอ่าน หลายมวลระ พระสาธุดีศรี
เป็นคติ คำสอนพ่อ ทรงคุณค่า
ล้นเหลือล้ำ นำเตือนใจ ให้ทุกครา
ฉลาดรา มีแนวทาง สร้างก้าวเดิน

ขอน้อมนำ คำสอนนี้ ชีวิตา
รู้ถูกผิด ช่วยแก้ไข ให้หลายเรื่อง
ร่วมกันทำ นำชาติไทย ให้รุ่งเรือง
ขอกราบเบื้อง พระบาทราช ตราบนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเนรมิตร เที่ยงบางหลวง
๗ เมษายน ๒๕๖๐

เปรมศักดิ์ เที่ยงมาคงคา
๗ เมษายน ๒๕๖๐

"...คนเราจะสละแต่ได้ไม่ได้
คนเราจะต้องรับและจะต้องให้
หมายความว่าต่อไปและเดี๋ยวนี้ด้วย
เมื่อรับสิ่งของใดมาก็จะต้องพยายาม
ให้ ในการให้นั้นให้ได้โดยพยายาม
ที่จะสร้างความสามัคคีให้หมู่คณะ
และในชาติ ทำให้หมู่คณะและ
ชาติ ประชาชนทั้งหลายมีความ
ไว้ใจซึ่งกันและกันได้ ช่วยที่
ไหนได้ก็ช่วย ด้วยจิตใจที่เผื่อ
แผ่โดยแท้...."

พระบรมราโชวาท
พระราชทานสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๑

ตามรอยพ่อ

"... การจะพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างให้เจริญนั้นจะต้องสร้างและเสริมขึ้นจากพื้นฐานเดิมที่มีอยู่ก่อนทั้งสิ้น ถ้าพื้นฐานไม่ดี หรือคลอนแคลนแล้วก็พร่องแล้วที่จะเพิ่มเติมเสริมต่อให้เจริญขึ้นไปสักเท่านั้น มากที่สุดที่จะทำได้ดีจึงควรสะเทือนใจให้นึกเสียว่า นอกจากจะมุ่งสร้างความเจริญแล้วยังต้องพยายามรักษาพื้นฐานให้มั่นคงไม่ให้พร่องพร้อมๆ กันไปได้..."

พระบรมราโชวาท
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๓

ธ สืบจอม ราชันย์ เสวยสุขสั่ง
สุขสืบสงค์ ราชา ฟ้ามลบให้
ชนันเป็น ฟ้อนหลวง ยลงามฟ้อนไทย
ชอบชมใจ ไพร่ฟ้า ประชาชน

ทั่วแผ่นดิน ถิ่นสยาม ทุกยามเยือน
ทั่วประเทศ จะนั่งไหน ไม่ทุกหน
ณ ที่ใด เดือดร้อน ช่วยผ่อนปรน
แม้ชาวฝน ก็ดลให้ มีใช้กัน

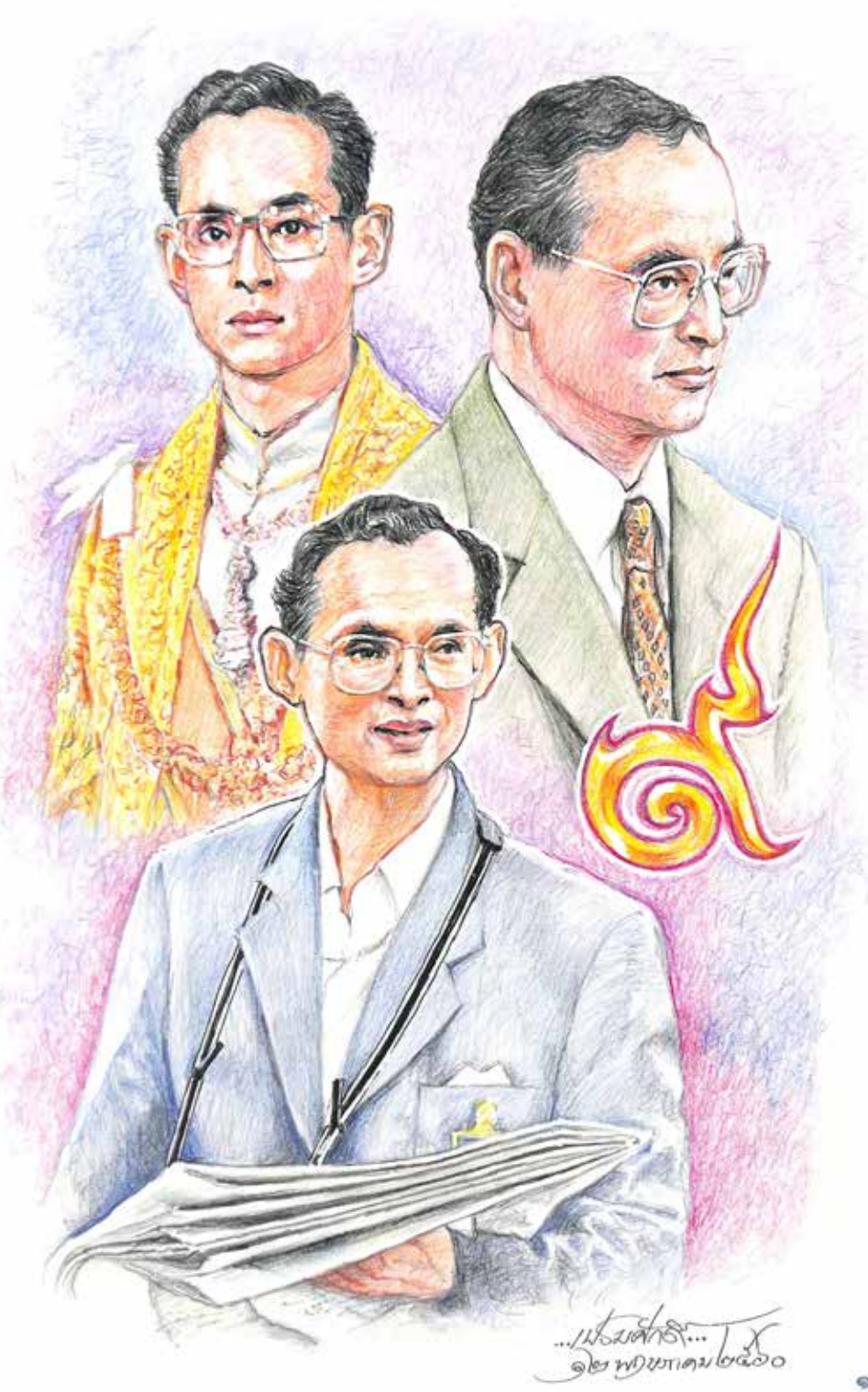
นาฬิกาชุม ที่ทรงคิด ประดิษฐ์สร้าง
ศิลแนวทาง ช่วยแก่ไทย ได้สร้างสรรค์
ทั้งฝนหลวง กังหันน้ำ เป็นสำคัญ
หมู่ม้าแฝดนั้น ก็นับถือ ได้ดังใจ

มีแก้มลิง เขื่อนป่าสัก เก็บกักน้ำ
คุณค่าล้ำ เหลือล้นประมาณ เกินมหาศาล
ศิลสืบกี่ พระองค์ ทรงดำริ
เพื่อลูกไทย ได้อยู่ดี มีสุขกัน

สิ่งพัฒนสร้าง วางเอาไว้ ได้นับประมาณ
จะช่วยรักษา ธำรงรัฐ นาการมั่น
ฟ้าน้ำดิน ถิ่นสยามไทย ไม่มีทานาน
ชั่วลูกหลาน นั้นมิใช่ ได้ยืนยง

ประชาราษฎร์ ทั้งชาติไทย ร่วมใจจิต
ยอดดิน ฐานหมาย ดังปรารถนา
ร่วมกันสร้าง สามัคคี ที่พระองค์
ให้ดำรงค์ รักกันไว้ ไทยทุกคน

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เพิ่มพูนทรัพย์
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐

...แม่ของฉันคือ...
ในหลวงของปวงชน

ตั้งแต่สิ้น สามกษัตรา มาสถิตเหนือ
สรวงสวรรค์ ใต้ฉัตรองค์ พระทรงศรี
จอมกษัตริย์ ชัชวาลย์ วงศ์จักรี
สถิตฟ้า แดนสรวง หรั่งวิมาน

ครั้นเมื่อทรง ครองราชย์ ชาติเรืองรุ่ง
ธรรมายุ่ง สร้างความสุข ทุกสถาน
ทั่วสิ้นโลก นำแสง แห่งกัลปาร
สมประทาน ความร่วมเหลือ เย้าเจือจุน

ทุกหน่อมนุษย์ อเหนือนนย่าง ไม่ว่างเว้น
จะมากเนือง แม้เส้นทาง ฝังเป็นฝุ่น
นำพระทัย ทรงมงคล เป็นมหากุศล
พระทรงคุณ ฉันมิ่งใหญ่ ไทยบูชา

นำพระทัย พ่อหลวง ห่วงลูกนัก
ลูกเดือดร้อนหนัก ในยามนี้ ดีนักหนา
จักทำตาม มิได้ขาด ศาสตร์พระราชา
ตามรู้ว่า ดีควรมี หนีความจน

ถึงวันนี้ เหล่าพสกนิกร ฝังในอกแน่น
จากทั่วแดน มารวมตัว หัวทุกหน
สนามหลวง เป็นสถานที่ มีสุขล้น
อยู่มากล้น ด้วยบุญญา ปรารถนา

ด้วยหวังจะ ได้ถวายพระ มหากุศล
ยอนิมนพ ทรายวันทา ครั้งสุดท้าย
ให้พระองค์ ทรงไปสู่ สวรรคาลัย
วิมานใน แดนนันฟ้า สุขาวดี

ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง
๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ฉันถือว่าฉันเป็นพลเมืองคนหนึ่ง
ซึ่งมีตำแหน่ง
...ตราบใดที่ยังอยู่ในตำแหน่งนี้...
ตราบนั้นฉันต้องปฏิบัติหน้าที่
ที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

...เป็นเสาหลัก...

ที่ยอดข้าพเจ้าในโลกนี้คือ
การได้อยู่ท่ามกลาง
ประชาชนของข้าพเจ้า
นั่นคือ...คนไทยทั้งปวง

ข้อความจากพระราชหัตถเลขาใน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

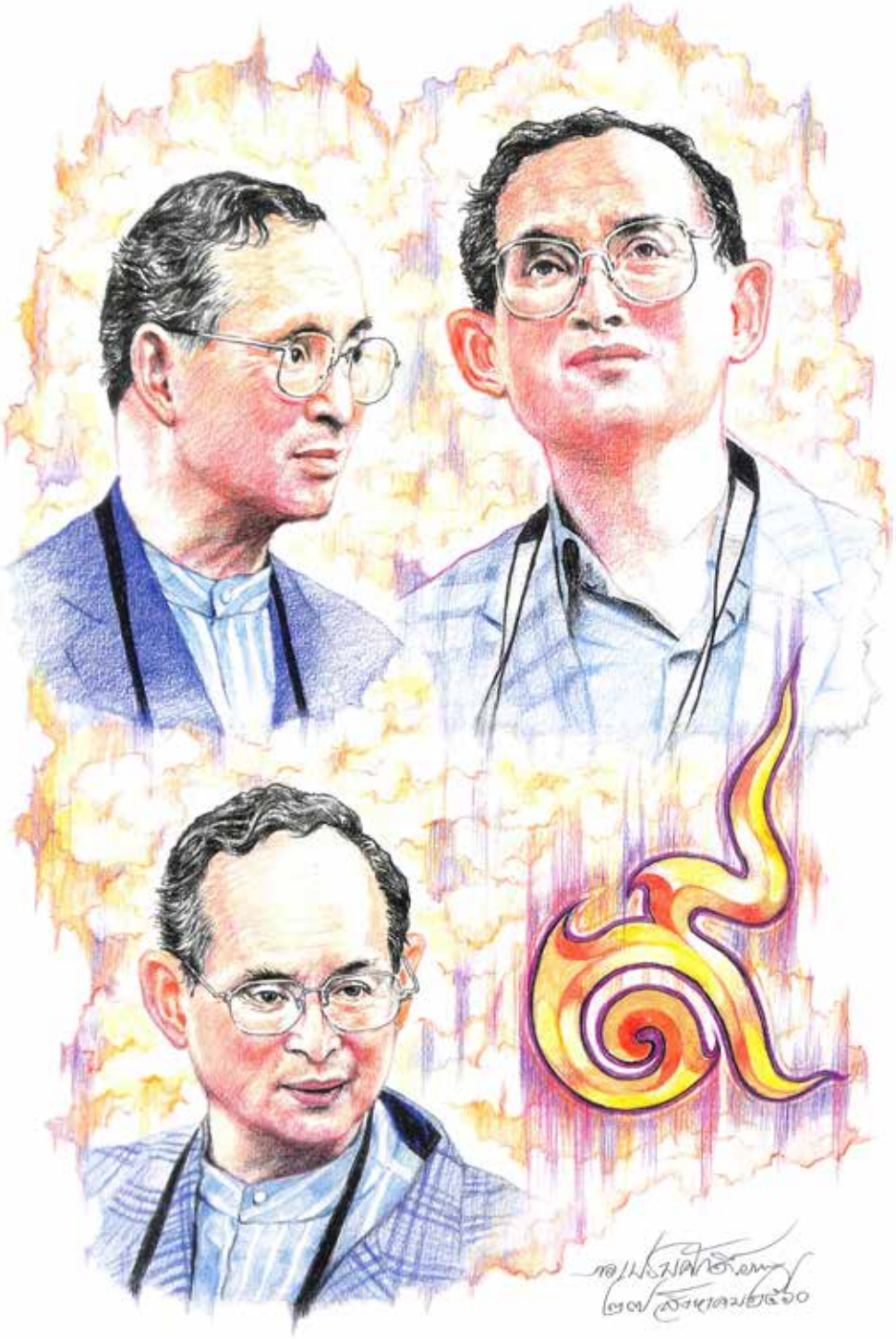

โครงการพระราชดำริ "แก้มลิง"

"...ตามปกติเวลาน้ำให้กักล้วมกันลิงเสียจะเดี๋ยวนี้ล้วเก็บไว้ในแก้มลิง...เขาเตรียมแล้วเอาไปเก็บในแก้ม น้ำท่วมลงมาถ้าไม่ทำ "โครงการแก้มลิง" น้ำท่วมนี่จะแผ่ไปหมดทุกอย่างที่แผ่ไปนี้ แผ่ไปทั่วภาคกลาง จะทำลิงทำ "แก้มลิง" เพื่อที่จะเอาน้ำนี้ไปเก็บไว้..."

พระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่ชาวไทยทั้งมวลในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๘

การดำรงชีวิตที่ดี ต้องปรับปรุงตัวตลอดเวลา
มีความเพียรและอดทน ถ้าคนเราไม่หมั่นเพียร
ไม่มีความอดทน ก็อาจจะท้อใจไปโดยง่าย
เมื่อท้อใจไปแล้วไม่มีทาง
ที่จะมีชีวิตเจริญรุ่งเรืองแน่ๆ

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่
ครูและนักเรียน โรงเรียนจิตรลดา

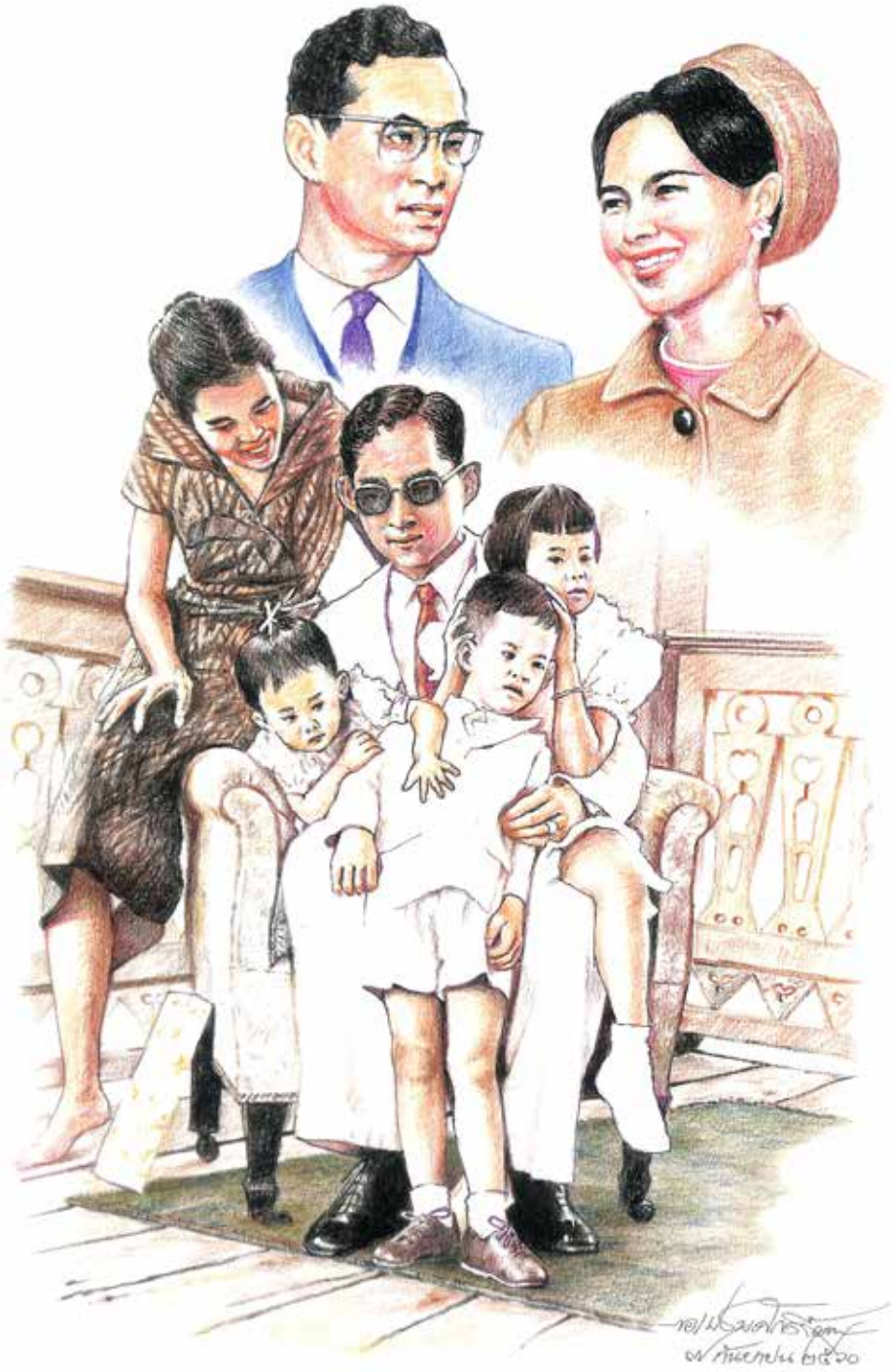

...ข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์...
แต่หน้าที่ของข้าพเจ้า ไม่ใช่หน้าที่ของกษัตริย์
...เป็นสิ่งยากที่จะระบุ...
ข้าพเจ้าเพียงแต่ทำสิ่งต่างๆ ที่ข้าพเจ้าคิดว่า
จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานสัมภาษณ์แก่ BBC

แก้จริงพ่อ มิได้พรากจากไม่ไหน
สถิตมั่นใน ใจลูกนี้ มิสูญสิ้น
ฝังรำลึก พระเมตตา ฝังคำสอนมินทร์
พระจักรินทร์ นครึ่งฟ้า ประชาไทย
เจ็ดสิบปี นี้สำนึก ตรึกตรองแล้ว
ศีลดวงแก้ว ผู้สองทาง สว่างไสว
สุดเศร้าหมอง นองน้ำตา แสนอาลัย
ภูวไนย มิอาจฟื้น คืนกลับมา

ปวงพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นามเปรมศักดิ์ เทิดทูนบูชาองค์

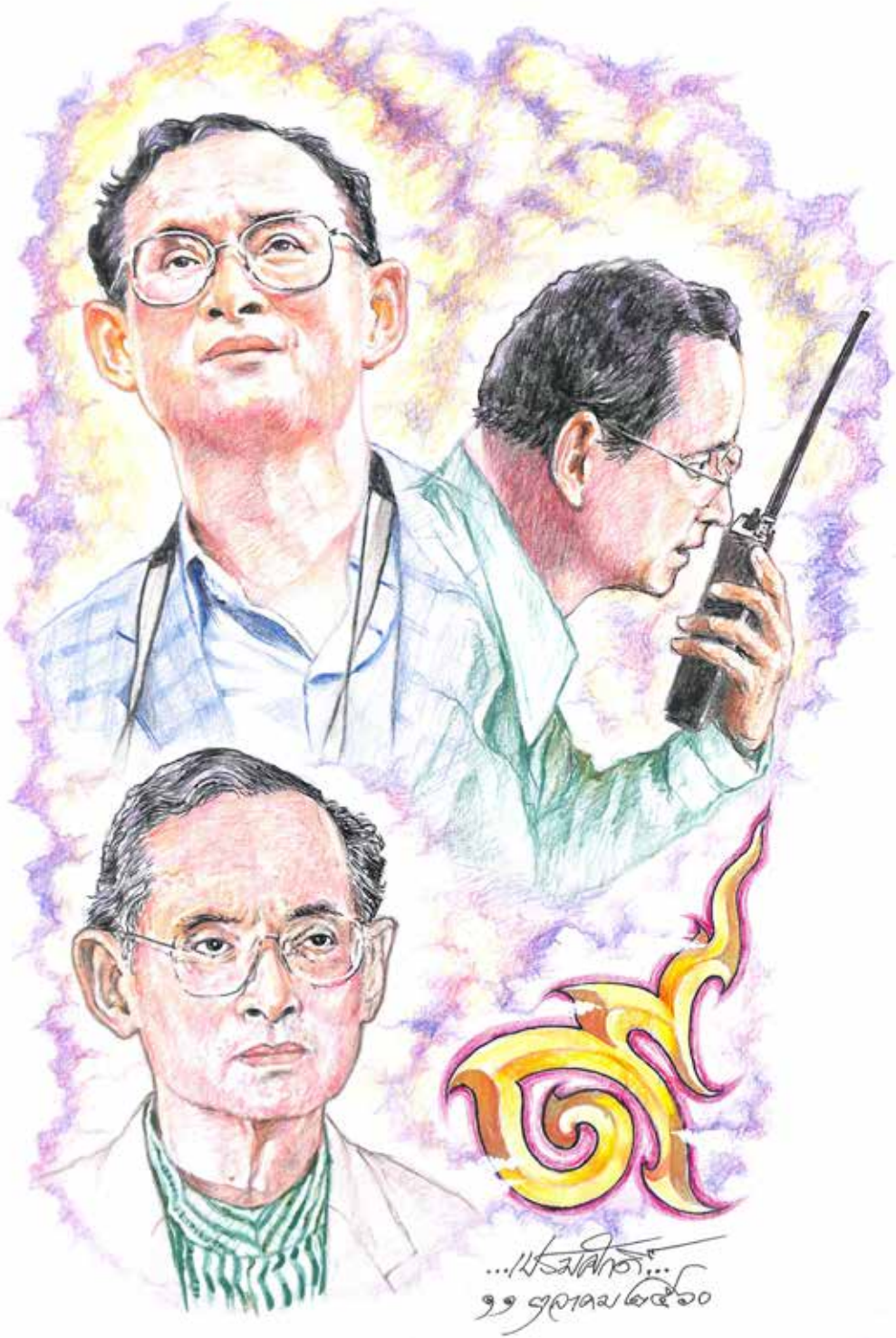

คิดถึงพ่อ ทุกคราน้ำตาไหล
ยังอาลัย วันไหนสุดโศกศัลย์
เหล่าลูกไทย ครวญหา เสียงจาบัลย์
ชั่วนิรันดร์ ถึงองค์ พระราชา

ดุจดาวเรืองเหลืองอร่าม งามเหลือเกิน
เป็นสิ่งแทน ความจงรัก ยิ่งนักหนา
จัดถวาย แด่องค์ พระจักรา
พ่อมองมา จากสวรรค์ พลันสุขใจ

กัมพลกราม พระพรม ฉายาลักษณ์
มิอาจหักห้ามน้ำตา คุณาริณไหล
ความหม่นหมอง เศร้าครองใจครวญ ผองถิ่นไทย
ทุกดวงใจ คิดถึงพ่อ ภูมิพล

ฝ่ายพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
อาราม นิรันดร์
ณ พระพุทธเจ้า
นายแฟรงค์ เกิดมงคล หลวง

...ปวงพสกนิกร...
๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

นับแต่สิบ สามตุลา ปีห้าเก้า
ความโศกเศร้า ยังคงอยู่ มิรู้สิ้น
ด้วยสูญเสีย ร่มโพธิ์กลางใจ ชีพจรแผ่นดิน
ฉงคัจการิน์ทร์ ภูมิพล พระราชา

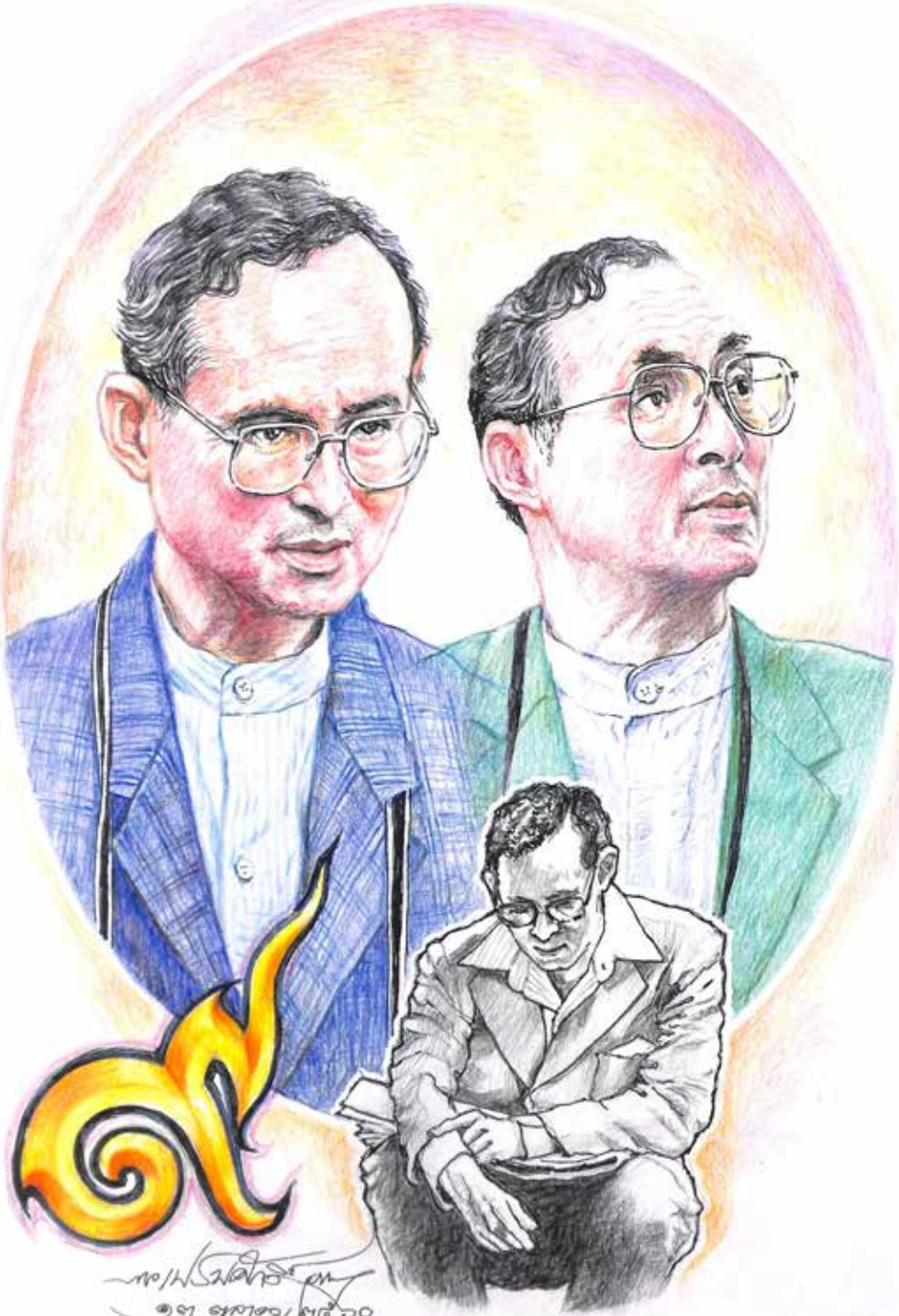
วันนี้สิบ สามตุลา สองพันหกคุณหมิง
ยังลาดูร ร้องรำ คร่ำครวญหา
หนึ่งปีแล้ว โอ้ดวงแก้ว ผู้แม่ตาตา
พ่อจากลา ลูกนี้ไม่ ไม่หวนคืน

น้ำตาไหล นับล้านหยด รดรินหลั่ง
ด้วยหมดหวัง กำลังใจ ให้ละลืน
อยากวอนฟ้า ช่วยฟื้นคืน พ่อลูกมืน
ให้กลับฟื้น คืนฉงค์ ได้ทรงกาย

แม้วันนี้ ฝืนแผ่นดิน มาสิ้นพ่อ
น้ำตาคลอ ไหลรินหยด มิขาดสาย
ทุกคนมุ่ง สู่หน้าวัง ด้วยดวงใจ
ถวายอาลัย กราบลา ฉงคัจกาลินี

ก้มลงกราบ ด้วยมาลัย ถวายพ่อ
ลูกนี้ขอ ให้พ่อหลวง สู่สรวงสวรรค์
พ่อสถิตา อยู่ในใจ ชั่วนิรันดร์
ขอสวรรค์ จงรับฉงค์ ทรงวิมาน

ฝังพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เที่ยงนางหลวง

วันที่สิบสามตุลา ฟ้าฟ้าเก้า
คือวันศรี โศกสลด หมดราศรี
สิ้นท้าวนา ฟ้าท้าว สิ้นสองนาที
พฤหัสบดี นี่สำคัญ วันอาทร

จดจารึก พันหนึ่งไว้ ในสิ้นหล้า
พระชาญา ภูมินทร์ ทรงสิ้นสูญ
สวรรคต สิ้นองค์ พระภาสงคุณ
พระภาสุณ พระมเหสี พระมารดา

สามร้อยสาม สิบเจ็ดวัน ที่ผ่านพ้น
ประชาชน เข้าถวายบังคม พระภาสงศรี
สิ้นสองล้าน เจ็ดแสนกว่า ด้วยภักดี
ถวายจักรี ภูมิพล พระชาญา

อากาศร้อน สักเพียงใด ไม่ย่อท้อ
น้ำตาคลอ เคล้าสายฝน ตามถ้อยคำ
หลายพันโยง ก็ทนนั่น จันเวลา
ด้วยหวังมา ถวายบังคม พระภูมิพล

เจ็ดสิบปี พ่อเหนื่อยหล้า มานานนัก
ผืนดินพ่อ ได้หยุดพัก แม้เพียงหน
แปดสิบเก้า ชนมพรรษา พ่อสุขล้น
ทำเพื่อชน ชาวไทยนี้ มีสุขกัน

สวรรคต หมดวาระ ฉายชัน
พ่อสถิต ประทับใน สรวงสวรรค์
เหล่าเทวา มาชวนรัน กลับวิมาน
สู่สถาน แดนฟากฟ้า สุขาวดี

ของพสกนิกรชาวไทย
น้องสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตรานนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางยอง

พระเสโท ไหลรินหยด เพื่อปลดเปลื้อง
ทุกข์ร้อนเรื่อง มีมากพอ รอแก้ไข
ลูกลำบาก ยากเย็น พ่อเห็นใจ
ต้องช่วยให้ ได้ฉุดดี มีสุขพลัน
หมาดเหงื่อพ่อ ท่วมกาย หลายปีแล้ว
น้ำพระทัย พ่องแผ้ว ฉ่ำงมหันต์
น้ำตาลูก เทียมมิได้ แม้ร่วมกัน
สุดจาบัลย์ น้ำจากฟ้า มังอาลัย
เจ็ดสิบปี พ่อทำงาน นานที่สุด
เจ็ดสิบปี พ่อไม่หยุด ทำต่อได้
เจ็ดสิบปี มีโครงการ งานมากมาย
สี่พันกว่า สร้างไว้ ให้แผ่นดิน
แปดสิบเก้า ฉนมพรรษา ถึงคราพัก
ได้เว้นวรรค ทุกงานหนา หมดทั้งสิ้น
ฟ้าลิขิต อายุขัน พระจักรินทร์
องค์ภูมินทร์ สวรรคต กำหนดไว้
สู่สวรรค์ สู่สวรรค์ ในชั่วฟ้า
ทิพวิมาน นั่นเทวา จัดเตรียมให้
สุขาวดี เสียงชมพ่อ ต่องลำไพ
พระทรงชัย สถิตาสัน นิรันดร

ฝ่ายพลากรสาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฟรมศักดิ์ เตียงพงษ์หลวง

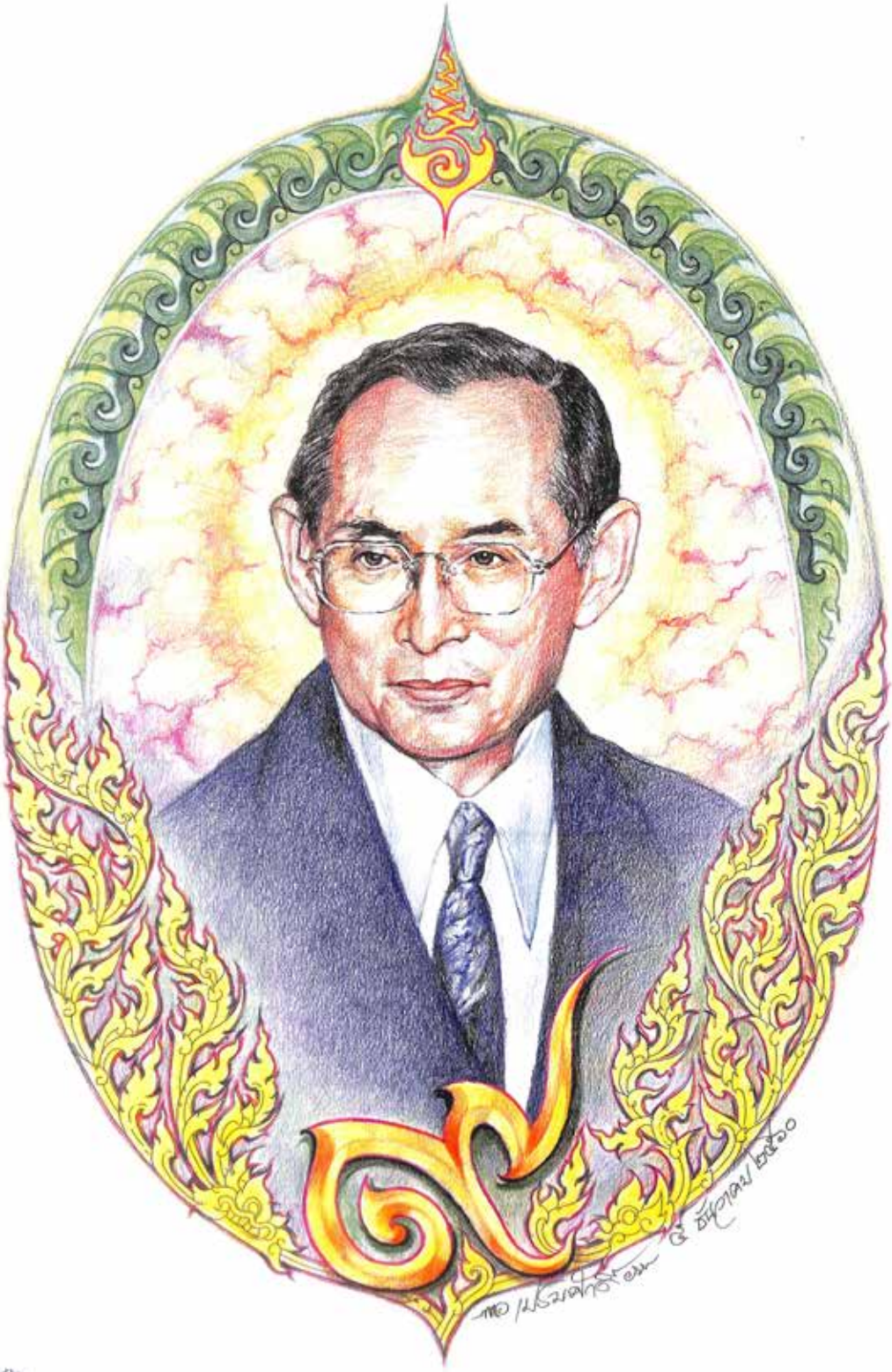
๑๒๖

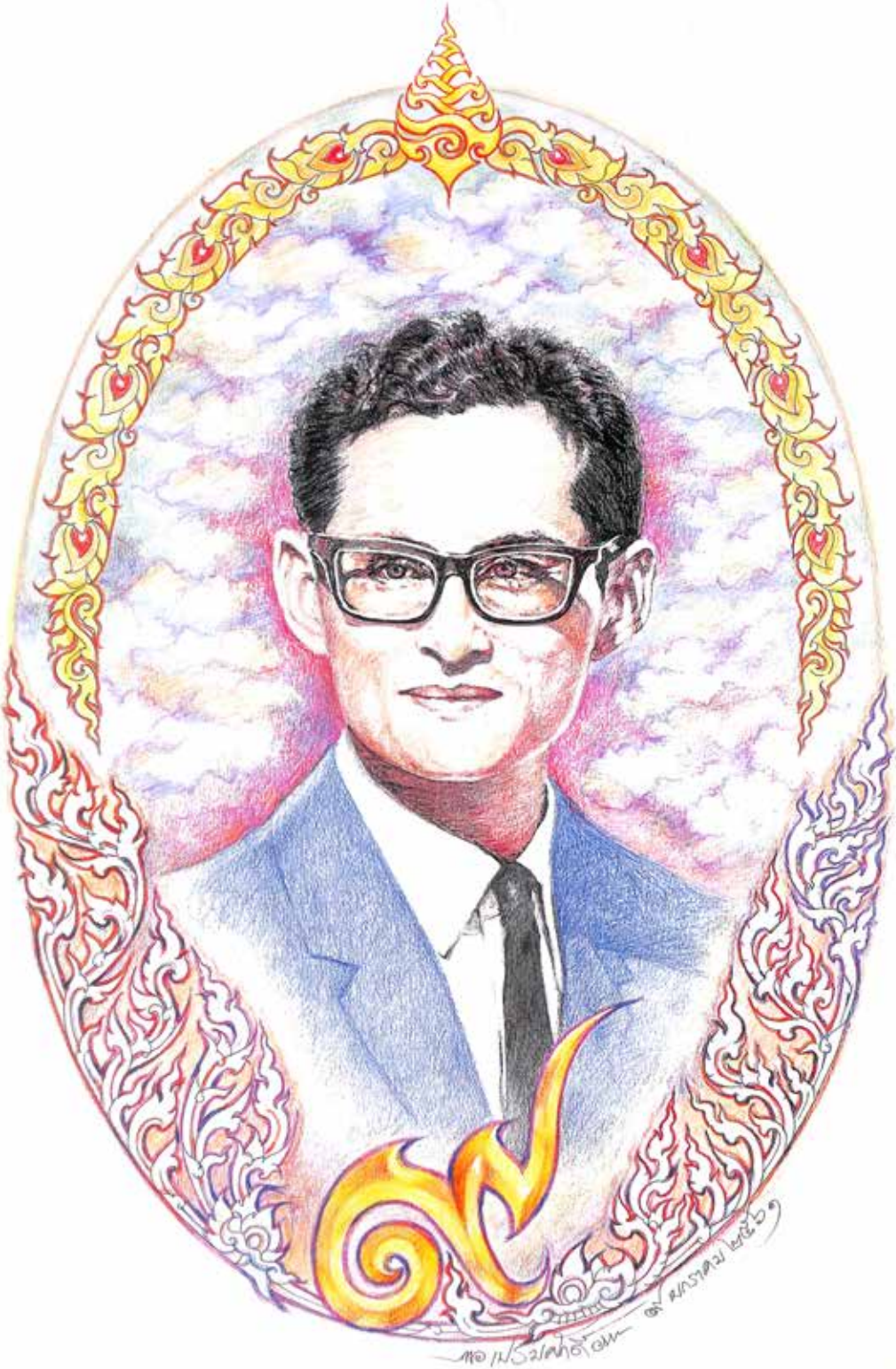
๑๕๑

อีกคือพ่อ ผู้ตรากตรำ ทำงานหนัก
เพื่อลูกรัก ปวงชนไทย ใยใครอื่น
ทุกย่างก้าว เท้าพ่อย่ำ จนค่ำคืน
สู้หยัดฝืน เดินทาง แม้ห่างไกล

ยอเทียมรู้ ว่าสายฝน เดือดร้อนมาก
ทางลำบาก ยากนัก สร้างเขื่อนไหน
ฝนตกพรำ น้ำท่วมนอง ก็ต้องไป
หวังจะได้ ไปพบหน้า ประชาชน

เหนื่อยจรดใจ้ ลอกลาก ทั้งบากน้ำ
พ่อเดินนำ กลางอีสาน ผ่านทุกหน
ถิ่นกันดาร นาน่าเขา เข้าพจน์
แดดลมฝน พ่อไม่หวั่น นั่นเพื่อใคร

อีไม่เคย ถือพระองค์ ทรงสู่ว่า
ปวงประชา มาหมอบเฝ้า จากหล่าไหน
เป็นหนุ่มสาว เหม่าแก่เด็ก เล็กเทียมใด
ก็เข้าใกล้ ได้อยู่ชิด ทิดดวงกาน

พ่อนั้นเป็น ร่มโพธิ์ใหญ่ ในป่องปก
ลูกเปรียบนก ฝูงกา มาลาศัย
มาพักนี่ ร่มโพธิ์นั่น พลันมลาย
ต้นมาตาย ใบร่วงโรย โปรยหล่นไป

วันนี้พ่อ ไปสู่สวรรค์ ดาลัยแล้ว
ร่มโพธิ์แก้ว ได้จากลา จะหาไหน
มาทดแทน ดังพ่อหลวง ปวงไทย
จักเทิดไว้ ตราบนิรันดร

ปวงพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง

๑๕๙

เสียงพระสวด ป่วดฤทัย อาลัยนัก
มองพระพักตร์ ที่ฉายา น้ำตาไหล
โอ้พ่อจ๋า ลูกร้าวราน ปานขาดใจ
ได้ยินไหม พากันร้อง ก้องแผ่นดิน

ยี่สิบหก เดือนตุลา น้ำตาหก
สองห้าหก ศุนย์วิปโยค โศกมิสิ้น
ถวายพระเพลิง พ่อหลวง องค์ภูมินทร์
พระจักรินทร์ เหนือเกล้า ของชาวไทย

ดอกไม้จันทน์ ที่ในมือ ถือไว้แน่น
เศร้าสุดแสน จิตาระหนา อกหวั่นไหว
เอามือปาด คราบน้ำตา มาเมื่อใด
มองหน้าใคร ก็ซึมเศร้า เฝ้าอาวรณ์

ดอกไม้จันทน์ วางลง ที่ตั้งหน้า
พระบรม ฉายาลักษณ์ อดิศร
โค้งคำนับ ด้วยอาลัย องค์ภูมิสร
อยากวิงวอน ให้พ่อฟื้น คืนชีพมา

น้ำตาซึม ไหลพราก หากพ่อรู้
พ่อจักอยู่ ในดวงใจ ไทยทั่วหล้า
ลูกจะขอ น้อมนำ ทำสัญญา
ที่พ่อว่า ให้รู้รัก สามัคคี

ยิ่งนักหนา นาฬิกา เวลาเศร้า
เหล่าเทวา มารับเอา แล้วหรือนี่
ทูลเชิญองค์ พาไปสู่ สุขาวดี
วิมานที่ พระองค์ ทรงจากมา

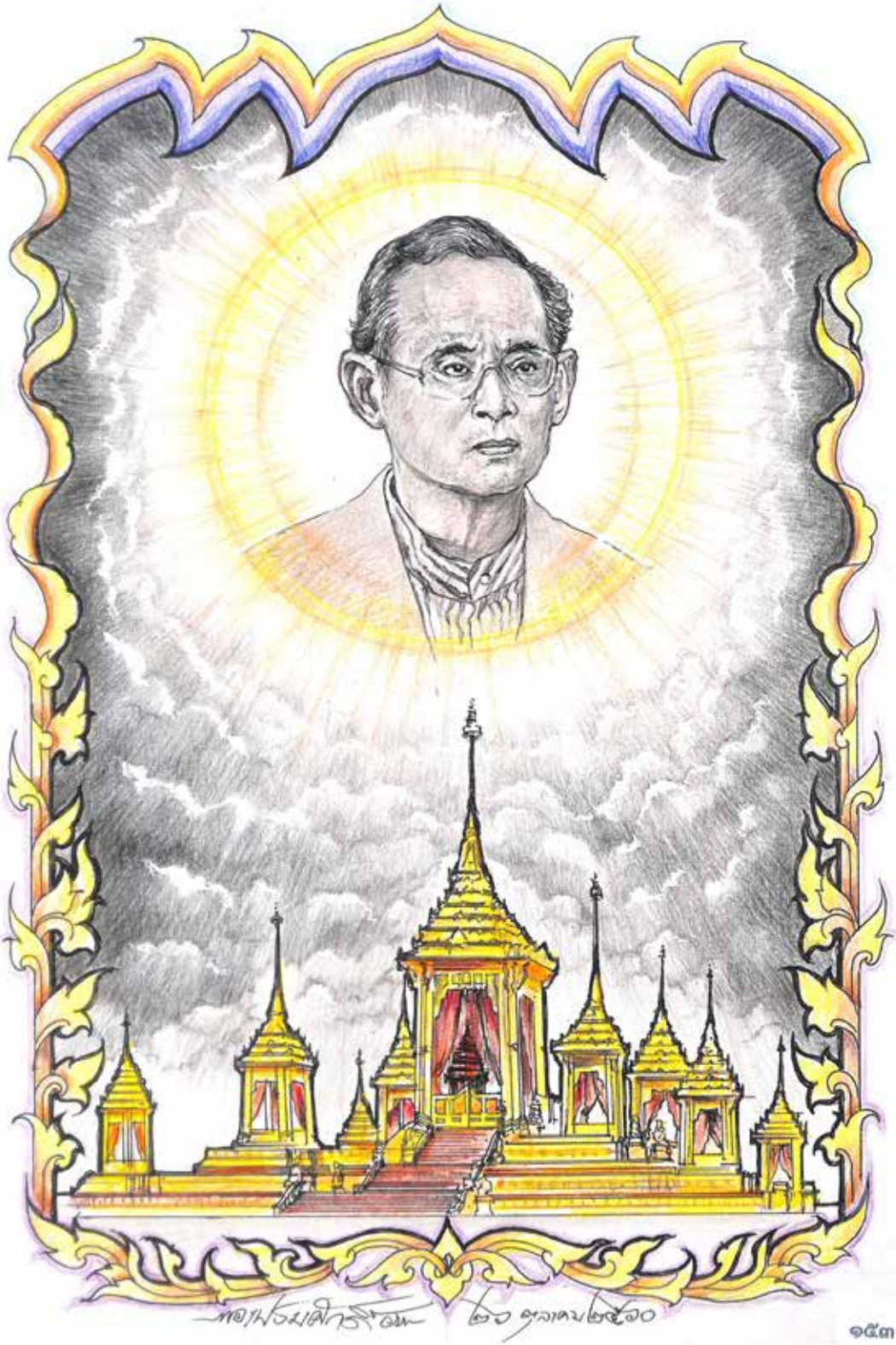
เหล่านางฟ้า โปรยปราย ดอกไม้หอม
เตรียมให้พร้อม ต้อนรับ กลับสู่ฟ้า
เสียงดนตรี ขานขับ รับราชา
เทวดา ต่างชื่นชี ด้วยศักดิ์ศรี

สุริยัน จันทรา นภากาศ
ฉลาวาท วันทา พากันก้มลง
สวรรค์เปิด มหรเจตจำ ฟ้าสีทอง
ดูเรืองรอง นวลวับ งามจับตา

สลดใจ ณ สวรรค์ อันเพริศแพร้ว
วิมานแก้ว ทิพย์สถาน พลันแจ่มจ้า
จอมกษัตริย์ พลัดองค์ เป็นเทวา
ในชั้นฟ้า แปรสร่างทรง องค์นารายณ์

ปวงพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเปรมศักดิ์ เที่ยงนางหลวง

ทวยราษฎรโศกร่ำไห้ รำพัน
ส่งพ่อสู่สรวงสวรรค์ ม่านฟ้า
เหล่าเทพต่างพร้อมภักษ์ รันลู่ ไตรทิพย์
สถิตยมันพรรเจิดจ้า แห่งห้วง สุชาวดี
ฟองฟสกนิการชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายแพรษกิติ เกียงนางหลวง
และครอบครัว

เตือนกาลา จารจารึก ฝันหักไว้
คนรุ่นใหม่ ได้จดจำ นำเล่าขาน
แผ่นดินนี้ มีเรื่องราว กล่าวมานาน
เป็นตำนาน ปฏิกล่อกัน วันลาลับ

ลูกหลานเหลน สายเลือดไทย ในวันหน้า
ใฝ่ศึกษา ประวัติศาสตร์ อันยิ่งใหญ่
แดนสยาม นามนี้ ดีอย่างไร
สืบทอดมา ถึงเขาได้ ใครปันดาล

ด้วยเพราะมี จอมกษัตริย์ ขัตติยะ
ทรงมีพระ นารมี มหาศาล
พระมงกุฎ พระภารุธ อนันตพาล
คุณูปการ เหนือเกล้า เจ้าแผ่นดิน

ธ ดูแล เหล่าประชา ให้ผาสุข
ปลดแอกสิ้น ฝรั่งเศส ฝ่อนคลาย หายไฟสิ้น
ทรงคิดค้น กลวิธี ที่ทำกิน
องค์นักปกครอง ทรงรอบรู้ อย่างเชี่ยวชาญ

รอบพระนคร พาทราไป ได้จรดเหนือ
ทั้งทางเรือ ทางบก ลุยภาคอีสาน
นาฝายเขา เข้าทั่วแคว้น แดนถิ่นดาร
ทรงมุ่งมั่น ขจัดภัย ให้ประชา

ธ ทรงเป็น พ่อหลวง ปวงฝูงชนอยู่
พ่อสามารถ มุ่งมั่น เข้าฟันฝ่า
ทรงงานหนัก มิตำนึง ถึงเวลา
แก้ปัญหา ความยากจน เพื่อคนไทย

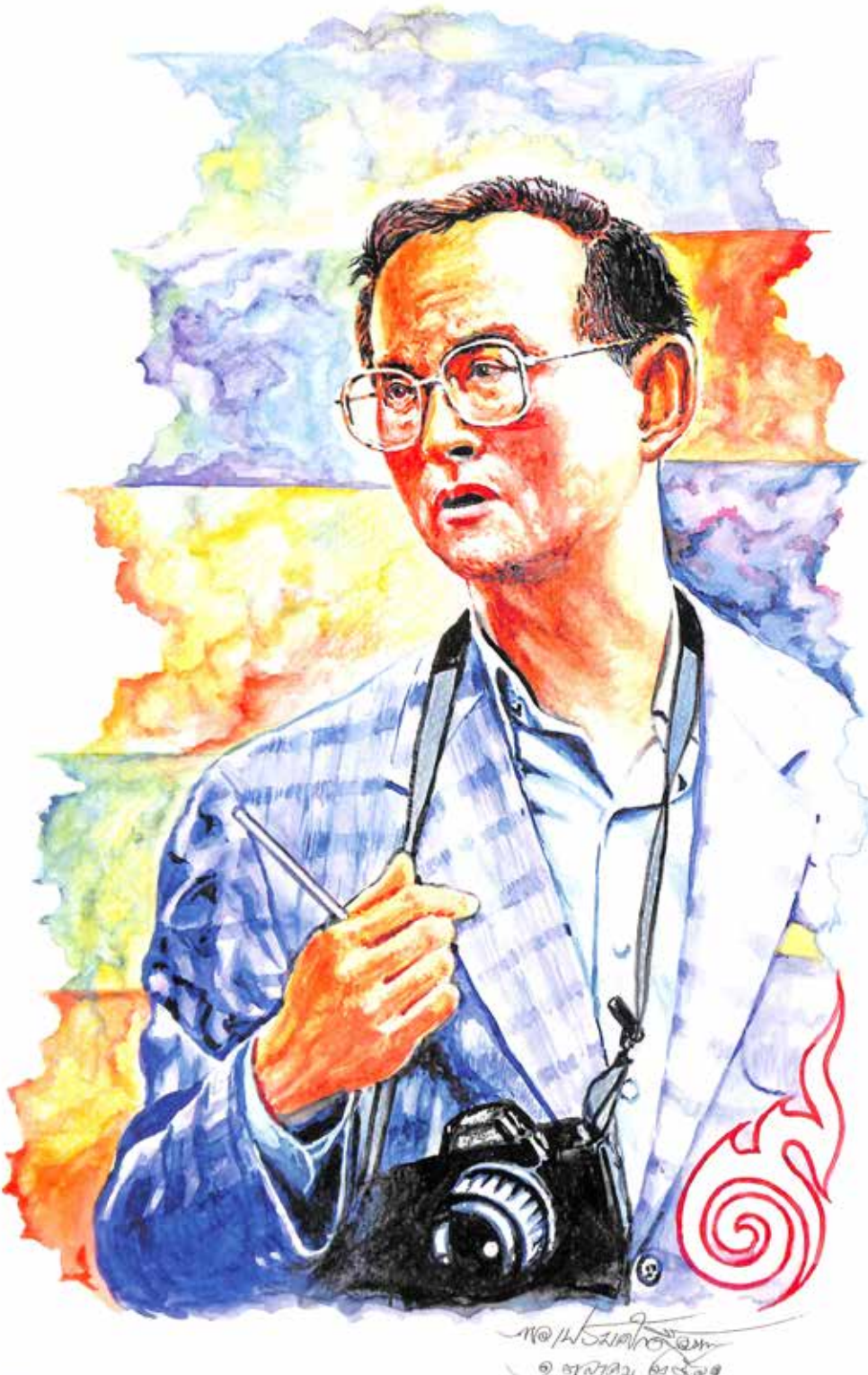
เจ็ดสิบปี ที่ครองราชย์ ชาติเรืองรุ่ง
พ่อหมายมุ่ง พัฒนาชาติ ราษฎร์สดใส
พระเสโท รินหลั่ง ชลวชาย
เหนื่อนเพียงใด มิเคยหาย พ่อหลงไทย

สวรรคา เดือนตุลา ปีห้าเก้า
พระชนมพรรษา แปดสิบเก้า สมิ่งใหญ่
ทรงครองราชย์ ยืนยาวมา กว่าองค์ใด
รัชสมัย จักรีวงศ์ ลงค์ภูมินทร์

นี่สิบหก เดือนตุลา น้ำตาหลา
สองห้าหก ศูนย์วิปโยค โศกามสิ้น
ถวายพระเพลิง พ่อหลวง จอมนครินทร์
พระยจักรีนทร์ เหนือเกล้า ของชาวไทย

นี่คือเรื่อง ชาวสองฝั่ง หนึ่งภพชาติ
สุดสิ้นรัช กาลที่เก้า ผู้ยิ่งใหญ่
พระนามคือ ภูมิพล ผู้เกรียงไกร
สุดรองใจ ไทยทั้งมวล ล้วนเกิดทูน

ฝ่ายพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเฉลิมศักดิ์ เกียงนางหลวง

นับแต่สิ้น สายอุลา ฟ้าเก้า
ที่พวกเรา สูญเสียองค์ พระศาสดา
นับถึงสิ้น สายอุลา มาถึงวัน
หกหนึ่งนี้ ครบสองปี มิมีเพื่อน

ฟ้าเก้า ครั้งนั้น พลันเศร้าโศก
แสนวิปโยค หลั่งน้ำตา ไหลนองเนือน
ร้องระงม ทั่วพสุธา ฉะท่าสิ้นใจเรือน
ควรจำเตือน คิดคำนึง ถึงธรรมดา

เจ็ดสิบปี ที่พระองค์ ทรงครองฉัตรมาลย์
นำพาชาติ ไทยพัฒนา ทุกทุ่งถิ่นดิน
พระเสโท ฉาบวรกาย หลั่งไหลรินเทือแผ่นดิน ชุ่มชื่นทอง จำต้องร้าวโศกศัลย์

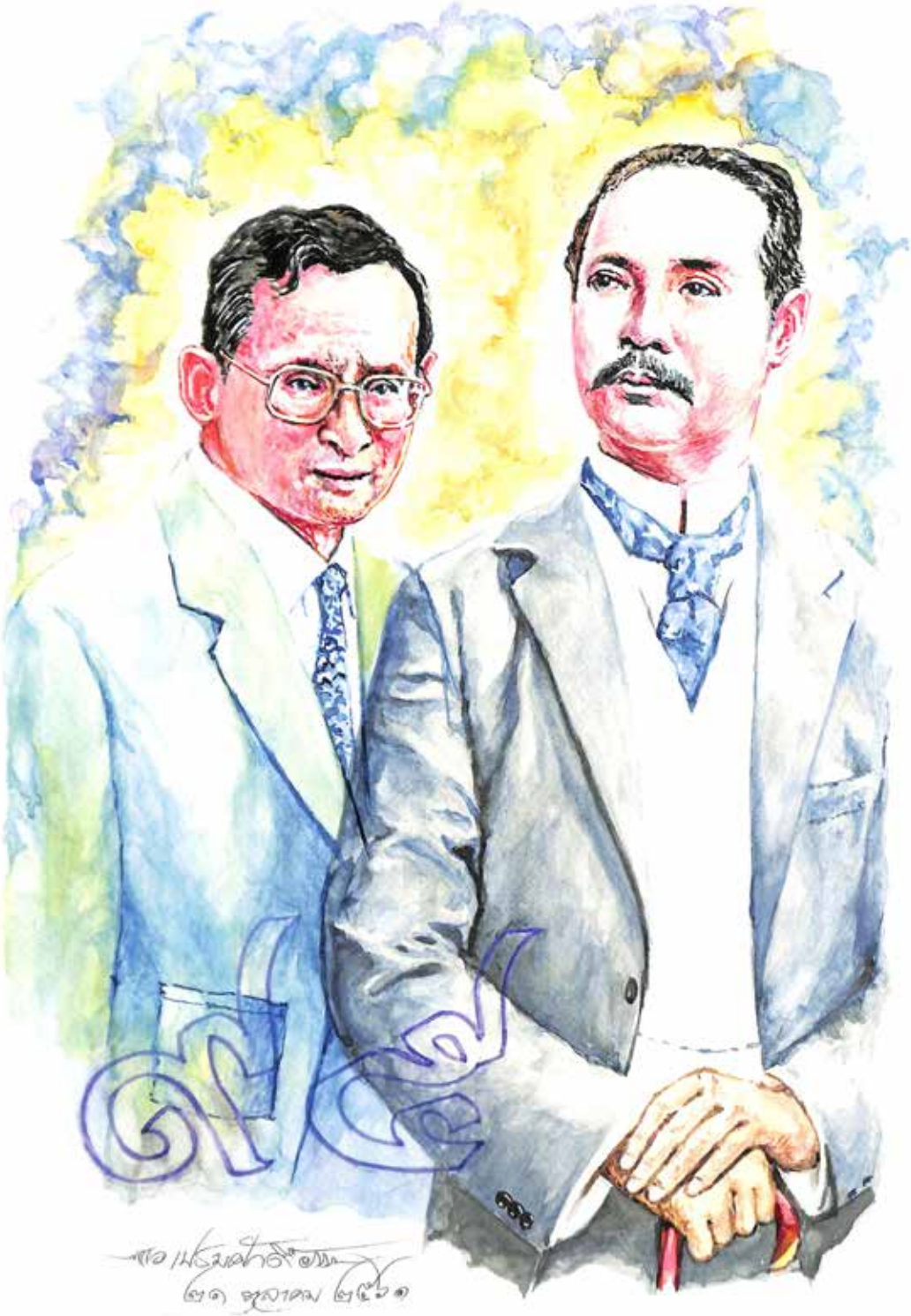
ผ่านไปเพียง สองปี นี้นิยมนิด
เทียบไม่ติด เจ็ดสิบปี ทรงมีให้
สี่พันกว่า โครงการ งานเกื้อไทย
สำนึกใน พระเมตตา พระบารมี

อาทิชนพู่ แดนสวรรค์ ชั้นฟากฟ้า
สายพระเนตร ทอดมองมา คงภูผาศรี
เหล่าผองไทย สมานสมัครสามัคคี
คือสิ่งที่ พ่อสอนไว้ ให้รักกัน

ฝ่ายพัฒนาการ ชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นายเนาวรัตน์ เที่ยงบางหลวง

๑๓๓

พ่อผึ้งใหญ่ เหนือแผ่นฟ้า มหาสมุทร
เปรียบประดุจ ห้วงนภา อลังไพศ
ฝูงพสกา ที่ว่ากว้าง มั่งน้อยใหญ่
น้ำพระทัย เป็นมลัน พ้นประมาณ

สอนเท่าพ่อ ทุกย่างก้าว เฝ้าเหนื่อยยล
แม้มืดค่ำ ลำเพ็ญใจ ไม่เคยหวั่น
ด้วยรู้ว่า มวลพสุธา มารอคัน
หวังให้พ่อ นั้นช่วยเหลือ เมื่อทุกข์มี

เจ็ดสิบปี ทรงครองราชย์ ฉัตรเรืองรุ่ง
ทรงหมายมั่น พัฒนา ทุกหย่อมหญ้า
ใกล้หรือไกล ไม่ถึงหมด จดทุกที่
ถิ่นใดมี ความเดือดร้อน ช่วยผ่อนคลาย

ห้าสิบวา หกหนึ่ง ถึงสี่ครั้ง
ทุกคนฟัง ระทมใจ มิรู้หาย
เป็นวันพ่อ พ่อไม่มา ปรากฏกาย
ก่อนเคยได้ ยินคำรัส ทรงตรัสความ

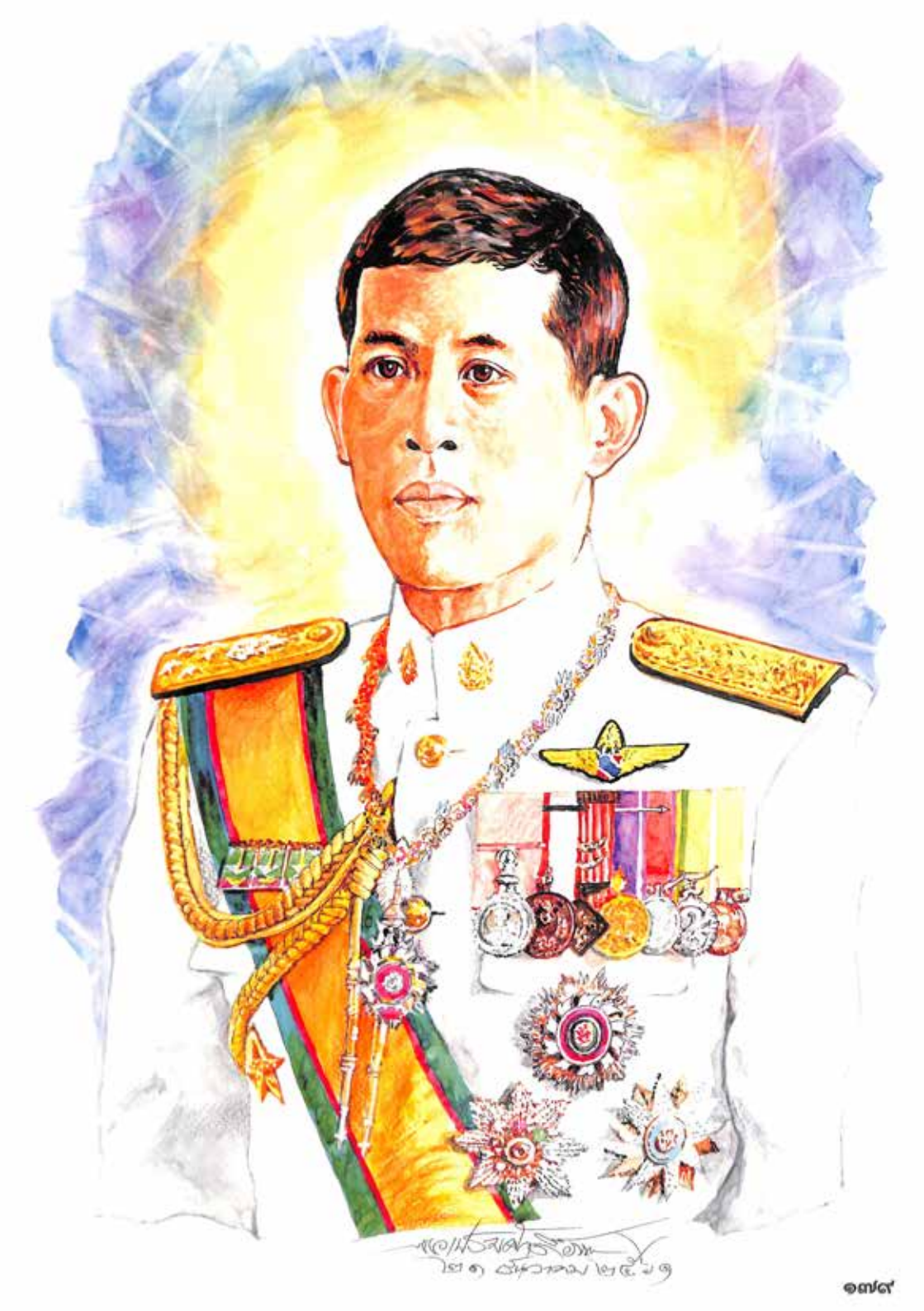
สองปีกว่า ได้แต่จ้อง มองภาพพ่อ
คล้ายเฝ้ารอ พ่อมาลูบ คู่สนาม
เป็นแค่เพียง มโนไม่ ไร้รูปนาม
เกิดจากความ รักเกินทน ลงคำรา

ในวันนี้ ลูกรู้ดี ไม่มีพ่อ
ก็จักขอ น้อมสำนึก และศึกษา
พระบรม ราโชวาท คาสอนร่ำลา
น้อมนำมา ใช้ครองตน เป็นคนดี

ฝึกพสกนิกรชาวไทย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ตราบนิรันดร์
ข้าพระพุทธเจ้า
นาย เปรมสกัดิ์ เกิดมงคลทองสอง

๔/๓๑

ประวัติผู้สร้างสรรค์ผลงาน

นายเปรมศักดิ์ เที่ยงบางหลวง

เกิด	๑๒ เมษายน ๒๔๙๖ ต.ท่าวาสุกรี อ.กรุงเก่า จ.พระนครศรีอยุธยา
การศึกษา	-โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา ระดับมัธยมศึกษา -โรงเรียนอาชีวศิลปศึกษา ประโยควิชาชีพ -โรงเรียนเพาะช่าง ประโยควิชาชีพ แผนกวิจิตรศิลป ประโยควิชาชีพชั้นสูง แผนกพาณิชย์ศิลป
การทำงาน	-สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตำแหน่งช่างศิลป์ -กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตำแหน่งนายช่างศิลป์ และนายช่างศิลป์ชำนาญงาน
ระยะเวลาการทำงาน	-๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ รวม ๓๔ ปี ๗ เดือน (เข้าโครงการเกษียณก่อนกำหนด)
ผลงาน	-ออกแบบจัดสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวามหาราช -ออกแบบจัดสร้างซุ้มเฉลิมพระเกียรติ ๑๒ สิงหามหาราชินี -ออกแบบจัดนิทรรศการโครงการพระราชดำริ -ออกแบบจัดนิทรรศการงานพัฒนาที่ดิน ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค -ออกแบบโลโก้ หมอดินอาสา ของกรมพัฒนาที่ดิน -ออกแบบโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ผลงาน ของกรมพัฒนาที่ดิน -กรรมการตัดสินการประกวดวาดภาพระดับเยาวชน ของกรมพัฒนาที่ดิน
ที่อยู่ปัจจุบัน	๙๑/๑๓๑๑ ม.เคหธานี ซ.นวลจันทร์ ๕๖ แยก๑ แขวง นวลจันทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
111 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน
ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
โทรศัพท์ 0 2564 7000 โทรสาร 0 2564 7001-5 Call Center 0 2564 8000

http://www.learn.in.th
http://oer.learn.in.th
http://mooc.learn.in.th